

MĂINE DIMINEAȚĂ, LA PANTELIMON

Prima etapă a „Motocrosului Balcanic”

Duminică dimineața, la ora 10, pe traseul Pantelimon, se va da primul start în competiția internațională „Motocrosul Balcanic” organizată de clubul sportiv bucureștean Metalul. Concursul cuprinde două manșe a câte 10 ture la clasa 250 cmc. Pentru completarea programului se va alerga o manșă de 10 ture (numai sportivi români) la clasa 500 cmc.

La startul probei de 250 cmc (concursul internațional) se vor prezenta: F. Faxino (număr de concurs 1), Cr. Dovids (2), C. Goran (3), O. Ștephan (4), E. Seiler (5), E. Keresteș (6), C. Coman (7), St. Chițu (8) — ROMÂNIA, St. Gheorghiev (9), Gh. Serafimov (10), H. Peev (11), V. Stambolov (12), S. Pirvanov (13), M. Ko-

lev (14), B. Kvetkov (15), I. Radev (16) — BULGARIA.

Până la închiderea ediției n-am primit numele alergătorilor din Iugoslavia și Turcia dar ei vor purta numere de la 17 la 32, cu cifre albe pe fond verde. La clasa 500 cmc vor fi prezenți: Al. Ionescu Cristea (1), Fl. Ștefan (2), E. Huszar (3), D. Vasilescu (4), St. Viuleț (5), Al. Palev (6), A. Crican (7), A. Kriszbai (8), P. Luca (9), I. Boblincan (10), V. Savin (11), Fr. Szinte (13), Tr. Macarie (15) — cu cifre negre pe fond galben.

Misturea alergătorilor noștri, la clasa 250 cmc, este dificilă dacă ținem seamă de faptul că sportivii bulgari alcătuiesc o echipă foarte puternică. Motocicliștii români sînt însă hotărâți să dea totul pentru o comportare frumoasă.

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXIII

Nr. 5351

★

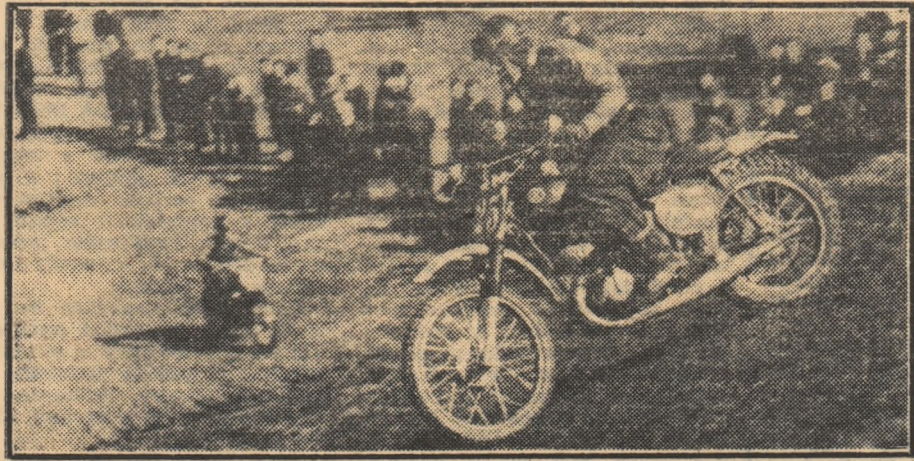
Sîmbătă

5 august

1967

★

8 pagini 25 bani

Al 40-lea campionat național al atleților juniori

Aproape 400 de tineri atleți din toate colțurile țării participă acum, la Cluj, la o frumoasă aniversare: cea de a 40-a ediție a campionatelor naționale de juniori. La întreceri, care vor avea loc pe stadionul orașenesc, și-au dat întâlnire cei mai buni atleți din noua generație, cei de la care sperăm ca, nu peste multă vreme, să preia ștabela performanțelor din mâinile campionilor de astăzi.

La Cluj, sînt prezenți așadar campionii și recordmanii de

măine ai atletismului nostru. Tocmai de aceea așteptăm acum rezultate pe măsura talentului lor, a pregătirii efectuate și a condițiilor de activitate pe care le au la dispoziție. Prof. Dumitru Făgădău de la Școala sportivă 2 București apreciază că la actualele întreceri vor putea fi doborâte recordurile de juniori la 3000 m, 1500 m obstacole, înălțime, prăjină și suliță băieți, înălțime și disc fete. Potrivit înscrierilor de

până acum, cei mai mulți concurenți vor fi la: 100 m (35), 200 m și 1500 m obstacole (34), 400 m și 10 km marș (31), iar cei mai pușini la 110 m și triplu-salt (14), înălțime (13) și ciocan (12). La fete, cea mai mare afliuență de participante o vor cunoaște probele de 400 m (31), 80 m (28) și disc (24), pe cînd cele mai pușin „populate” vor fi locurile de concurs de la suliță (16) și înălțime (11).

Dacă regulamentul de fotbal ar fi prevăzut și vîrsta maximă pînă la care un jucător este acceptat în teren, totul ar fi fost în ordine. Veneam cu regulamentul și ziceam: precum n-ai voie să porți crampoane cu... deuteriu, să reduci la tăcere adversarul fără minge sau să dai gol direct din lovitură indirectă, tot așa n-ai voie să calci gazonul după 34 de ani (impliniți). Dar, cum o astfel de prevedere nu există, renunțarea la jucătorii „bă-

în centrul liniei de înaintare produce mai multă efervescență”; „numeroasele acțiuni purtate de veșnic finăru și neobositul Oaidă”; și o lamentare: „am regretat cu toții absența lui Oaidă, care mai anima în ultima vreme acțiunile de atac ale echipei sale”. Adăugăm aprecierile mai mult decît favorabile pe care secția de fotbal a clubului le-a făcut la adresa acestui jucător în ședința de analiză a campionatului '66-'67.

FLORIN PIERSIC — actor: „Totul e o farsă; Oaidă se pregătește în ascuns; face antrenamente după cortină. O să-l „pluseze” tare la începutul campionatului. Tot el va fi „rezonerul”, vă asigur.”

GHEORGHE BANU — pensionar (Giurgiu): „Oaidă a fost pentru mine simbolul forței (în sensul sublim al cuvîntului) sportive. Simpla sa prezență în teren crea derută printre adversari, dădea echipei sale un plus de siguranță.

Fază din meciul de polo Steaua — Rapid (6-3)

Foto: A. Neagu

TURNUL FINAL

AL CAMPIONATULUI

REPUBLICAN DE JUNIORI

LA POLO

(Citiți comentariul în pag. a 4-a)

BOXERII JUNIORI ÎN CENTRUL ATENȚIEI

La sfîrșitul acestei luni se va disputa în Bulgaria întîlnirea internațională de box dintre reprezentativele de juniori ale României și Bulgariei. În vederea acestei partide, tinerii noștri pugiliști și-au început pregătirile sub conducerea antrenorilor Zlataru și Niculescu. Au fost chemați în lot, printre alții, următorii boxeri: V. Ivan, I. Ciocoi, M. Toni, P. Iuga, V. Chiș, P. Dobrescu, C. Cutov, M. Budu, D. Buves, I. Giorși, A. Năstac, I. Săliste, M. Florea, V. Lohădus. D. Bucur.

Joi s-a deschis la Galați o tabără de pregătire a boxerilor de perspectivă. Au fost selecționați 45 dintre cei mai talentați juniori din țară. Conducerea pregătirilor a fost încredințată antrenorului Mielu Doculescu.

Numărăm anii, sau apreciem jocul?

trîni” se face în virtutea altor considerente: vitalitate redusă, randament scăzut, clarviziune și intuiție tactică slăbite.

În cazul Oaidă, toate aceste criterii sînt inoperante. Spun asta pentru că ultimul campionat ni l-a relevat ca pe un mare vitalist (cam tot atîta suflu cît tot atacul echipei la un loc), același optimism din meciurile debutului, același spirit animator dintotdeauna. Consecvența formei sale de-a lungul întregului campionat poate fi citită în... cardiograma rezultatelor: o notare permanent bună, însoțită, de cele mai multe ori, de comentarii laudative („introducerea lui Oaidă a adus un reviriment”; „trecerea lui Oaidă

O să întrebați atunci care este rațiunea! De altfel, asta este întrebarea care circula, în ultimele două săptămîni, cu permanență de refren. Și, iată cîteva dintre cei care n-au putut depăși această întrebare de baraj: CEZAR GRIGORIU — regizor: „Renunțarea la Oaidă este una din cele mai mari greșeli ale clubului Progresul. A renunța la acest jucător înseamnă a suprima echipei „nucleu radioactiv”.

Ing. MIRON DOBRESCU — Departamentul GOSTAT: „Ultimul campionat, în care Oaidă a atins o formă de invidiat de către toți „apaticii” de 23 de ani, m-a convins că acest excelent „strateg” mai poate conduce atacul echipei sale încă 2-3 ani”.

Renunțarea la Oaidă înseamnă renunțarea la echilibru”.

Deși „scăpați” de un adversar care i-a făcut deseori K.O., apărătorii Nunweiller III, Ion Motroc, Dan Coe sînt de-a dreptul intrigași (spirit de solidaritate sportivă) de abdicarea forțată a lui Oaidă.

NUNWEILLER III: „Mateianu, deși lucrează cu o minuțiozitate de bijutier, poate fi anticipat. Oaidă lucrează direct, cu duritatea unui cioplitor în piatră, căruia nu-i poți preîntîmpina loviturile”.

DAN COE: „Energia de care a dat dovadă acest jucător în cam-

(Continuare în pag. a 5-a)

N. MUȘCELEANU

DINAMO ZAGREB — PETROLUL PLOIEȘTI ȘI F.C. ARGEȘUL — FERENCVAROS BUDAPESTA ÎN PRIMUL TUR AL „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI” LA FOTBAL.

Vineri seara, la Neu-Isenburg, a avut loc tragerea la sorți a primului tur din competiția dotată cu „Cupa orașelor țîrguri”. Reprezentantele noastre, PETROLUL PLOIEȘTI și F. C. ARGEȘUL (fost Dinamo Pitești), vor avea ca adversari pe DINAMO ZAGREB și, respectiv, pe FERENCVAROS BUDAPESTA. Primul meci, Petrolul II va juca la Zagreb, iar F. C. Argeșul la Pitești.

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

PAG. 3: Cum facem cunoscute valențele sociale ale sportului?

PAG. 5: Fotbal.

PAG. 7: Magazin sportiv.

PAG. 8: Actualitatea internațională.

Tinere speranțe ale gimnasticii, în tabăra Consiliului național al pionierilor, pe valea Teleajenului, la Cheia.

Foto: S. Eugen

ASEARĂ LA ISTANBUL DINAMO—FENERBAHCE 0-0

Dinamoviștii bucureșteni au terminat nederis (0-0) primul lor meci din cadrul turneului pe care-l întreprind în Turcia jucînd cu cunoscuta echipă de fotbal, Fenerbahce. Meciul următor al lui Dinamo va avea loc duminică, la Ankara, tot cu Fenerbahce.

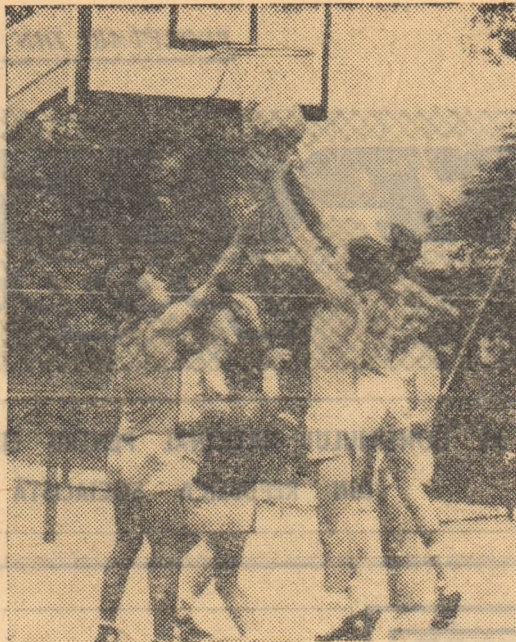
160 de elevi-baschetbaliști își perfecționează cunoștințele

PROFESORI ENTUZIAȘTI LA DISPOZIȚIA

ELEVILOR • INDEMINARE ÎN ARUNCĂRILE LA

COȘ • TERENURILE - ADEVĂRATE ATELIERE

„CINE ȘTIE BASCHET... CIȘTIGĂ”

Dispută sub panou, pe terenul Voința din Brașov. Tinerii baschetbaliști, elevi ai diferitelor școli sportive din țară, participă zilnic la jocuri-scoală...

La poalele Timpcei, într-un splendid decor montan, s-a deschis zilele trecute o tabără de perfecționare a tinerilor baschetbaliști, elevi ai școlilor sportive din 18 orașe ale țării: Sportivi din București, Arad, Piatra Neamț, Satu Mare, Giurgiu și Sibiu, din multe alte orașe cu și fără tradiție în jocul de baschet, au venit la Brașov pentru a învăța mai temeinic procedeele tehnice ale baschetului. Mai temeinic, deoarece la dispoziția tinerilor sportivi stau profesori experimentați, ca Elena Rosu-Brașov, Arcadie Blindu-Arad, Toma Velciou-Oradea, Horia Pop-Cluj, Victor Constantinescu și Ion Mironescu-București, Nicolae Păsteanu-Timișoara și mulți alții.

Însotit de directorul taberei, prof. Arcadie Blindu, i-am „surprins” zilele trecute pe elevi și pe profesori în plină activitate. Un prim contact cu terenurile din curtea liceului nr. 2, cu cel de la Voința, cu sălile liceelor nr. 1 și 2 — toate, bine întreținute — ne-a edificat pe deplin asupra condițiilor excelente de pregătire oferite tinerilor baschetbaliști.

Cei 160 de sportivi au fost împărțiți în 13 grupe, fiecare grupă fiind dată „în grija” unui profesor de educație fizică. Un lucru semnificativ este acela că majoritatea sportivilor (așa băieții, cât și fetele) sînt foarte înalți și că mulți dintre ei dovedesc îndemnare în aruncările la coș. Rămâne ca în zilele de tabără să se încerce „șlefuirea” acestor sportivi, considerați de specialiști speranți ale baschetului românesc. De altfel, unii dintre tinerii prezenți în tabăra de la Brașov (printre care Dan Marinide-București, Mariana Moldovan-Brașov, Octavian Iancu-Timișoara, Ion Cișpeanu-Ploiești, Gabriela Vancea-Cluj, George Matei-București) dovedesc un deosebit „simț al coșului”, posedă remarcabile cunoștințe tehnice și tactice.

„Nu trebuie să surprindă, ne-a spus prof. Blindu. Acești sportivi s-au remarcat și cu prilejul campionatelor școlare și de juniori. Acum,

în tabără, noi urmărim ca elevii care dovedesc cunoștințe mai reduse să fie aduși „pe linia” celor buni. Experiența pe care am căpătat-o de-a lungul anilor (anul acesta participăm la cea de a X-a tabără) m-a convins că aceste tabere sînt foarte utile. Aci s-au ridicat o scamă de baschetbaliști (Doina Marian, Vartepnina, Horvat ș.a.) care au ajuns în echipele reprezentative. Aproape jumătate din efectivul actual al selecționatelor de junioare a țării este compus din fosta elevă care au participat la taberele școlilor sportive organizate în anii trecuți.”

★

În prima zi de tabără elevii au fost supuși unui test, spre a se da posibilitate profesorilor să vadă cu cine... pleacă la drum. Ei au susținut jocuri de verificare, pe grupe, lăsînd în general o frumoasă impresie. De reținut că tabăra de la Brașov are caracter de perfecționare. S-a hotărît ca după câteva zile să se organizeze tradiționalul campionat al taberei. Timpul frumos a permis ca jocurile-scoală să se desfășoare în aer liber. Ne-a impresionat plăcut ambiția fiecărui sportiv de a demonstra cunoștințele pe care le posedă, dorința de afirmare. Cele trei terenuri au devenit adevărate „atelieri”, disputele sub panouri fiind deosebit de interesante.

Pentru a se organiza cât mai plăcut timpul petrecut în tabără, lecțiile de antrenament alternează cu variate și instructive activități extra-baschetbalistice. De aceea, în programul taberei un loc important îl ocupă excursiile. Vizitarea orașului și a Poianei Brașov, a Postăvarului, a Muzeului regional au fost primite cu bucurie. Se preconizează o excursie la Peleş, iar seara au loc concursuri de cîntec, recitări și... dans. Profesorii Blindu, Rosu, Fleșeriu și Vadasz pregătesc acum un concurs-ghicitoare intitulat „cine știe baschet... ciștigă”, iar în preajma zilei de 9

august (cînd este prevăzută închiderea taberei) elevii baschetbaliști vor trebui să-și verifice cunoștințele de... geografie, cu prilejul concursului „Cunoașteți Brașovul și împrejurimile sale”? În sfîrșit, sînt așteptate cu justificat interes jocurile de verificare ale lotului reprezentativ, care vor avea loc la Brașov.

Iată deci că datorită priceperii, a entuziasmului celor 13 profesori de educație fizică selecționați pentru această tabără, datorită condițiilor de pregătire puse la dispoziția elevilor de către secția de învățămînt orașenească, tinerii baschetbaliști petrec zile minunate, pe care — sintem convinși — nu le vor uita curînd...

R. CALĂRAȘANU

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

DIN NOU, PE LINIA DE PLUTIRE

Cu ani în urmă, boxerii din orașul Macin își câștigaseră o faimă binemeritată în toată regiunea Dobrogea, datorită rezultatelor bune obținute chiar și în competițiile cu caracter republican. În anii 1965—1966, însă, la Macin, boxul a început să bată pasul pe loc, ajungînd la un moment dat chiar în prag de dispariție.

Ziarul nostru a criticat de mai multe ori comisia locală de box și consiliul raional pentru impasul în care ajunsese sportul cu mînuși pe aceste meleaguri dobrogene. Și iată că, din veștile primite în ultimul timp de la corespondentul nostru, Traian Enache, aflăm cu bucurie că boxul se află din nou pe un drum bun în acest oras, cum s-ar spune, tînde să revină pe linia de plutire. Forurile locale au luat o serie de măsuri pentru redresarea acestui sport. Bunăoară, s-a găsit o sală adecvată care a fost amenajată pentru antrenamente, a fost angajat antrenorul brăilean C. Petcu, iar acesta — cu sprijinul boxerului localnic, C. Dărie — a readus la sală pe iubitorii pugilismului. După puțin timp, au apărut și rezultatele așteptate. Astfel, la etapa regională a campionatului republican individual de box din acest an, Osman Suliman a cucerit primul loc la categoria ușoară, iar la „zonă” a obținut locul doi. În palmaresul boxerilor de la Minerul Macin înțîlnim acum mai multe victorii, printre care și una cu 9—3 asupra pugiliștilor de la Progresul Brăila.

Felul sănătos în care a fost primită critica de către organele

sportive din orașul Macin a dus la redresarea boxului din localitate.

„PACAT”...

...se intitula un folieon apărut, nu de mult, în ziarul nostru, prin care se critica intolerabila risipă făcută cu ocazia zugrăvirii cabinelor și pavilionului central de la Străndul Tineretului din Codlea. La semnalul ziarului nostru, ne răspunde I.E.B.S., printr-o adresă semnată de directorul T. Iliescu, în care se arată că: „zidăria a fost zugrăvită cu vinacel, în conformitate cu prevederile normativului privind executarea vopsitorilor cu vopsele pe bază de acetat de polivinil, prin aceasta înțelegînd că s-a executat în prealabil refacerea zidărilor deteriorate, pregătirea suprafețelor, iar aplicarea vopselei s-a făcut în trei straturi cu bîdineaua și nu cu peria de sclădură. S-au observat, totuși, și unele greseli (DE ALTFEL, INERENTE UNOR ASEMENEA LUCRĂRI) (SUBL. NS.) ca de exemplu: neomogenizarea perfectă a vopselelor înainte de aplicare; o insuficiență și parțială curățire (șlefuire) a suprafețelor suport, din care cauză zugrăvelile prezintă unele denivelări; existența firelor rămase din bîdineaua.

Defecțiunile semnalate mai sus se datoresc, în special, unei insuficiente supravegheri a șefului lucrărilor și șefului sectorului întreținere. Pentru înlăturarea acestor deficiențe s-au luat măsurile necesare.”

Despre măsurile care s-au luat nu se spune nici un cuvînt, deși, poate, ar fi fost nimerit să se știe cine a suportat paguba și dacă acum lucrarea este corespunzătoare.

R. D.

Însemnări de sezon

REZOLVĂRILE SE AFLĂ LA FAȚA LOCULUI

În Codlea sînt mai multe construcții sportive. Două dintre ele, străndul și stadionul orașului, se impun atenției prin mărimea lor. Cum sînt folosite și întreținute aceste baze sportive? Răspunsul la întrebare l-am căutat în cursul vizitei făcută recent la Codlea.

STADION AVEM — DAR CUM ÎL ÎNGRIJIM?

Prezența noastră l-a cam intristat pe proprietarul stadionului — asociația sportivă Măgura Codlei. I-a intristat, pentru că stadionul nu arăta prea bine. Terenul de fotbal avea denivelări, gardul de la dreptunghiul de handbal era stricat prin unele locuri, iar pe pista de atletism nu se afla nici urmă de zgură.

— Am făcut și noi ce-am putut, ne-a explicat Alexandru Costin, membru în consiliul asociației sportive. Am reparat gardul, am mîrit vestiarele. În această perioadă, cînd echipele se află în vacanță, vom pune la punct terenurile de fotbal și hand-

Jocuri și cursa de... întepat mingi la străndul din Codlea.

Desen de Al. Clenciu

bal, reamenajarea pistei de atletism, însă, depășește puterile noastre.

Împărtășim punctul de vedere al tov. Costin, referitor la pista. Menționăm că reamenajarea pistei și a sectoarelor respective constituie o problemă care privește toate forurile din localitate interesate în dezvoltarea atletismului.

POFTIȚI LA STRAND, DAR SPORT FACEȚI ACASA

Marele bazin (75/16 m) și lacul de agrement, aflat lîngă plajă, sînt locurile cele mai căutate în aceste zile. Așa că nu ne-a mirat estuși de puțin aglomerația de la cabine sau de pe aleile umbrase din jurul frumosului strănd. Imaginea, de altfel, nu era familiară: tineri și vîrstnici, înotau, făceau plajă sau citeau la umbră. Dinspre plajă se aud frînturi de conversație: „M-am plictisit, hai în apă”, „Dacă am avea o minge, ce bine ar fi”, iar două fete, fiecare purtînd cîte o rachetă de tenis, se rugau: „Dați-ne voie să jucăm puțin tenis aici, pe alee. Vă implorăm, dați-ne voie că nu călcăm pe tarbă”. „Nu, nu, nu — a venit prompt răspunsul. Dacă vă prind mingea v-o sparg cu cutul. Am primit — continuă pe același ton categoric paznicul străndului — dispozitiți să nu las pe nimeni să se joace cu mingea în incinta străndului”. Curios!

Fără să stăm pe gînduri, am plecat să-l căutăm pe administratorul străndului, Petre Zermen.

— Dacă oamenii veniți la strănd vor să facă și puțin sport — l-am întrebat pe administrator — unde se pot practica jocurile preferate? — Nu se poate. Jocurile cu mingea sînt taterzise. Alergînd după minge, se strică tarba, se calcă pe flori. Am primit dispozițiți să nu admitem pe nimeni cu mingea pe tarbă.

— De la cine ați primit aceste dispozițiți?

— De la Sfatul popular orășenească. Ni s-a atras atenția că cetățenii să facă sport acasă, nu aici.

PROIECTE FRUMOASE, DAR DEOCAMDATĂ?

Nu ne rămînea altceva de făcut decît să cerem explicațiile cuvenite tovarășilor de la stat. După ce le-am adus la cunoștință cele auzite și văzute la strănd, tov. Gheorghe Spînu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular, ne-a răspuns:

— Cunoaștem situația, dar deocamdată nu avem altceva de făcut. Aria complexului de la strănd se va mări însă. Anul viitor se va da în folosință și doilea lac de agrement. De asemenea, se va amenaja un nou bazin, destinat numai pentru concursurile de natație. În proiect figurează amenajarea unor terenuri de baschet, tenis și volei, precum și instalații pentru canotaj.

— Nu considerați că este nevoie și acum de terenuri de sport? — Aveți dreptate și nu era greu să găsim la strănd un loc pentru un teren de volei sau tenis. S-ar putea ca o parte din instalațiile sportive de care v-am vorbit să fie gata chiar în acest sezon.

— Încă ceva: pista de atletism de la stadion este lăsată în părăsire. Tovarășii de la asociația Măgura Codlei se plîng că nu au posibilități să o redca activității. Nu credeți că și stadionul, aflat într-o poziție centrală, constituie „firmă” orașului?

— Destgur. Dar tovarășii de la fabrica de mobilă nu au scos, pînă acum, nici un cuvînt despre greutățile lor. Rezolvîrile nu sînt din senin. Eu cred că avem forțe proprii, pe care să ne bîzîm; toate fabricile, întreprinderile și școlile din oraș ar trebui să se considere gospodarii acestui stadion. Atunci, totul se va aranja.

TE. ANDRONACHE

ODIHNĂ—DAR PE BANII CUI?...

La Bran, în tabăra de copii, a sosit a doua serie de școlari. Aproape 500 de elevi din Capitală și din alte localități din țară. O dată cu ei au venit și cadre didactice, care s-au strădui să le organizeze cât mai plăcut zilele de vacanță, astfel încît acestea să cuprindă acțiuni variate, printre care, firește, și întreceri sportive. Maria Sirbu (Șc. generală nr. 4), Letiția Marinescu (Șc. generală nr. 2), Elena Alceu (Șc. generală nr. 87), Sofia Smărăndescu (Șc. generală nr. 31), Gherghina Pudreoiu (Șc. generală nr. 174), Paracheiva Filicescu (Șc. generală nr. 192), Despina Amariei (Șc. generală nr. 74), Margareta Săvulescu (Șc. generală nr. 31), iată numai cîteva din cadrele didactice despre care ne-au vorbit profesorii Romulus Mirza, directorul taberei și Florin Șindrilaru, comandantul unității de pionieri, elogiîndu-le strădaniile și entuziasmul.

Dar, în același timp a sosit în tabără și un grup de profesoare de educație fizică, cadre cu calificare de specialitate, avînd sarcini deosebite în ceea ce privește organizarea activității sportive.

Cu sprijinul unui gospodar pri-

ceput, tov. Traian Ștefan, administratorul taberei, profesoare ca Elena Moțiu (Șc. generală nr. 50) și Maria Timofte (Șc. generală nr. 192) au pornit acțiunea de reamenajare a terenurilor de sport și de organizare a unor competiții atractive. Acțiunea acestora a fost continuată cu succes, în seria a II-a, de alte profesoare, dintre care amintim pe Florica Oancea (Șc. generală nr. 57). Din păcate, însă, unele profesoare venite în tabără au înțeles greșit „delegația” pe care au primit-o, socotînd-o ca pe un bilet gratuit la... odihnă. Și, au procedat în consecință. În loc să contribuie la buna desfășurare a entuziasmelor întreceri care au angrenat aproape toți copiii din tabără, ba chiar și vecinii lor de la școlile din localitate, profesoare ca IOANA NICOLAE (Șc. generală nr. 1) și CARMEN SOBIESCHI (Șc. generală nr. 31) au „afășat” o... mină de superioritate, afirmînd că rolul lor se rezumă numai la... control și nicidecum la o activitate concretă. Ca urmare, au privit „de sus” celelalte cadre didactice, le-au bagatelizat entuziasmul cu care se ocupau de copii și nu au făcut nimic pentru reușita unor acțiuni

sportive organizate în tabără, cum au fost campionatele la șah, atletism și fotbal, disputele pentru desemnarea „celui mai puternic”, „celui mai îndemnat” etc., etc.

Chiar dacă cele două profesoare ar fi venit la Bran ca simple turistice și tot ar fi trebuit să dea o mîină de ajutor în vederea organizării activității sportive a copiilor, măcar ca urmare a numeroaselor insistențe ale conducerii taberei. Le obliga calificarea profesională de specialitate în educația fizică, mîndria de a ajuta sutele de copii să se bucure din plin de vacanță. Dar Ioana Nicolae și Carmen Sobieschi n-au făcut-o. Ele au petrecut un concediu de odihnă pe banii statului, înșelînd conducerea școlilor care le-au propus pentru tabăra de la Bran și încrederea copiilor care așteptau dovezi de dragoste și îndrumare.

Iată de ce socotim că astfel de atitudini se cuvin analizate temeinic de cei în drept. Ioana Nicolae și Carmen Sobieschi trebuie să răspundă pentru atitudinea lor și să plătească, din propriul buzunar, cheltuielile prilejuite de concediul petrecut la Bran. Să fie o lecție pentru viitor...

AUREL CRIȘAN

PENTRU UN CLIMAT SĂNĂTOS

CITEVA ASPECTE DIN MUNCA DE SELECȚIE ȘI PREGĂTIRE A LOTURILOR REPREZENTATIVE DE POPICE

Acum un an, popicarii noștri au cucerit trei din cele șase titluri puse în joc la campionatele mondiale de la București. Performanța a avut un puternic ecou și peste hotare, specialiștii și ziarisții remarcând succesul sportivilor români. Din păcate, însă, aceste aprecieri elogioase au fost greșit înțelese. Lăuda a continuat în cercul restrins al forului de resort, uitându-se că succesele nu sînt de căld și veșnice.

După „mondiale” se crease atmosfera ca echipele reprezentative sînt invincibile pe teren propriu. Iată, însă, că în dubla înținare susținută la București cu selecționata R.F. a Germaniei, popicarii noștri s-au chinat să găsească culoarul preferat, pe o arenă ale cărei particularități le cunoșteau ca pe propriul buzunar. Ne-a învins, la băieți, o echipă pe care o surclasasem la Pirmasens, iar la fete am obținut o victorie dificilă. Specialiștii forului de resort au considerat ca un simplu accident comportarea de la București, argumentînd că băieții, în ansamblu, au realizat o medie mai mult decît mulțumitoare. Cînd ziarul nostru le-a amintit că jocul de popice e prin excelență individual și căderea unuia sau a mai multor jucători costă scump echipa reprezentativă, specialiștii federației s-au supărat.

A venit momentul ca echipele naționale (masculină și feminină) să joace peste hotare. Și iată că ele s-au întors de la Budapesta înfrînte. Scriind într-un articol că formația masculină a avut o comportare total neocorespunzătoare, forul de resort s-a făcut foc și a început să umble cu... reclamații.

De cîteva săptămîni au început pregătirile pentru campionatele mondiale, programate în 1968 în Austria. Loturile republicane au fost completate cu o serie de tineri popicari. Foarte bine, veți zice, dar din feliel cum a fost pregătit primul concurs de verificare, desfășurat nu de mult pe arena Voinea din Capitală, reiese clar că federația nu-și face griji în legătură cu viitoarele întreceri. Este suficient să arătăm că de la acest important concurs au lipsit majoritatea membrilor colegiului de antrenori, care urmau, pe baza însemnărilor făcute asupra evoluției concurenților, să stabilească — împreună cu antrenorii lotului — un program de pregătire pentru selecționați, pe următoarele 2-3 luni. Deziluzia a fost și mai mare înșă cînd, cercetînd rezultatele înregistrate, am numărat pe degete sportivii care au corespuns așteptărilor. Restul (în special fetele) au dovedit o imprecizie îngrijorătoare în lansarea bilei. Majoritatea concurenților au „motivată” slaba lor comportare prin faptul că... nu au știut de existența acestui concurs și, în consecință, nu s-au pregătit! Antrenorii nu i-au putut acuza de comodatitate, întrucît unii sportivi au arătat că adresele federației sînt înute săptămîni întregi în sertare de organizații sportive locale. În cronica concursului am demonstrat inutilitatea verificării de la București, pentru care s-a cheltuit o sumă bunicică de bani. Semnalele de alarmă l-au ener-

vat mult pe antrenorul lotului feminin, Alexandru Andrei. El a sărit în sus, spunîndu-ne: „Ne descurajați sportivii și, apoi, nu cunoașteți precis situația. O serie de sportive sînt indisponibile, iar altele au nevoie de odihnă. În lipsa lor, ce pretenții aveți la jucătoarea de valoare modestă?” Chipurile, arătînd jucătoarelor greșelile comise la „izolate” sau „plin”, le... descurajăm. Ce a făcut antrenorul Alexandru Andrei? Cum le-a stimulat el pe arădecele Voichița Babușiu și Ileana Antal (care au obținut, prin pregătiri serioase, aproape zilnice, dreptul de selecție în lotul pentru întîlnirea cu reprezentativa Ungariei)? Trimițîndu-le acasă? În schimb, au fost reținute Crista Szöcs (soția secretarului federației) și Ana Marcu din București, care deși beneficiaseră de condiții speciale de antrenament, se clasaseră în urma celor două sportive din Arad! Pentru edificare: ...7. Voichița Babușiu 392 p.d. (media a două jocuri), 8. Ileana Antal 383 p.d., 9. Crista Szöcs 378 p.d., 10. Ana Marcu 375 p.d.

Mai trebuie spus că forul de resort și-a îndreptat în ultima vreme atenția numai spre 6-7 jucătoare, cărora li s-au creat, ca la niște „fete răsfățate”, tot ce au vrut și n-au vrut.

Revenind la ultimul concurs de verificare stîmpea nevoii să-l contrazicem — din nou — pe antrenorul Alexandru Andrei. Pentru ce avea nevoie de odihnă Cornelia Moldoveanu? Racolată de la clubul Rapid și adusă la echipa Voinea (pe care o antrenează același Alexandru Andrei), ea a stat pe tușă aproape un sezon, deoarece clubul feroviar nu i-a dat dezlăgarea. Apoi, concursul de verificare a avut loc la o săptămîină după turneul întreprins în R.D.G. Cit privește pe Elena Trandafir, aceasta ne-a declarat că n-a luat parte la concurs întrucît era neantrenată și nu voia să se facă de rușine. Mai departe. Cum pot fi cotate ca jucătoare de valoare modestă recordmana și fosta campionă a țării, Maria Stanca, sau Ilse Schmidt, care au vechi state de activitate în lotul reprezentativ? Dinpotriva, cum pot fi apreciate măcar mulțumitoare trei rezultate peste 390 p.d. și restul sub 380 p.d., cînd marea majoritate a jucătoarelor participante la ultima reuniune de verificare au depășit de mai multe ori, pe aceeași arenă, rezultatul de 400 p.d.?

Toate acestea s-au petrecut sub privirile îngăduitoare ale secretarului F.R.P., Ladislau Szöcs, și a mai multor membri ai vechiului birou federal.

Am scris aceste rînduri cu intenția de a contribui la crearea unui climat prielnic în procesul de selecție și pregătire a sportivilor vizați pentru viitoarele confruntări internaționale. Sperăm că, în noua lui componență, după recenta Conferință a federației, biroul F.R.P. va lua măsuri care să ducă la o înțeleaptă muncă de selecție și pregătire a loturilor reprezentative.

TR. IOANIȚESCU

Cum facem cunoscute valențele sociale ale sportului?

În ultimii ani, activitatea sportivă de masă din țara noastră a continuat să se dezvolte. A crescut numărul cetățenilor, în special al tinerilor, care au îndrăgit și practică în timpul liber diferite forme ale exercițiilor fizice.

Se constată, totuși, că în această direcție există încă multe rămîineri în urmă, că în unele întreprinderi, la școli și — mai ales — în școli, procentul celor care practică exercițiile fizice și sportul este foarte redus, cu mult sub cerințele pe care aceste activități sînt chemate să le îndeplinească în viața societății contemporane.

În Salutul C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri, rostit de tovarășul LEONTE RAUTU la recenta Conferință pe țară a mișcării sportive, se arată că: „Dezvoltarea largă a sportului de masă presupune deplină înțelegere a rolului social al sportului, a importanței sale în societatea noastră. Cu cît activitatea sportivă cunoaște o amploare mai mare, cu atît se îmbunătățesc caracteristicile biologice ale poporului. Sportul înseamnă sănătate și cald fizică, energie și capacitate sporită de muncă, înseamnă recreere și destindere, compensarea eforturilor intelectuale tot mai mari solicitate omului zilelor noastre”.

În aplicarea prețioaselor indicații ale partidului și statului nostru cu privire la necesitatea dezvoltării continue și multilaterale a educației fizice și sportului de masă, un rol însemnat revine propagandei sportive, convingerii maselor largi de oameni ai muncii, a tineretului tînet despre utilitatea practicării exercițiilor fizice și sportului, despre importante valențe sociale ale acestei activități.

În acest domeniu al propagandei sportive au fost inițiate, drept, unele acțiuni pe plan central care și-au dovedit eficiența, contribuind la popularizarea largă a foloaselor exercițiilor fizice și sportului. Se înscriu, printre aceste acțiuni, o serie de conferințe despre relațiile sport-sănătate sau alte teme asemănătoare, care au fost trimise — și expuse — în toate regiunile. Notăm, de asemenea, simpoziioane care au avut loc, afișele editate în acest scop, ca și unele din lucrările apărute sub îngrijirea Editurii de specialitate — toate acestea propunîndu-și — și întrucît oarecare măsură reușind — să convingă pe cit mai mulți oameni ai muncii că practicarea exercițiilor fizice și sportului este, înainte de orice, o importantă cerință a vieții noastre sociale. Preocupări sportive în această direcție manifestă în ultimul timp și Radiodifuziunea, Televiziunea și studiourile cinematografice, care au introdus în tematica

lor această problemă și au realizat unele producții — rubrici și emisiuni speciale, scurt-metraje, documentare, diafilme pentru proiectii în școli ș.a. — care reprezintă importante contribuții la obișnuirea oamenilor muncii cu mișcarea în aer liber, cu exercițiul fizic, cu sportul. Se cuvine, de asemenea, a aprecia unele acțiuni organizate pe plan orășnesc sau regional la Brașov, Sibiu, Arad, Băcău, Craiova sau București.

Este însă limpede că s-a făcut, totuși, prea puțin, că eficiența propagandei îndreptate în direcția convingerii maselor de utilitatea practicării exercițiilor fizice și sportului este încă foarte scăzută. De ce acest lucru? În primul rînd, pentru că multe consilii teritoriale, cluburi sau asociații sportive nu acordă atenția corespunzătoare acestui important obiectiv, dovedind astfel și o neînțelegere a sarcinilor fundamentale ce revin mișcării noastre de cultură fizică și sport. Trecurile în mod cu totul greșit pe un plan secundar, aceste probleme ale propagandei sportive nu sînt analizate, foarte puțin activități fiind angrenate în rezolvarea lor. Sînt „flori rare” inițiativile în acest domeniu. Mai mult decît atât, în unele cazuri (Oradea, Cluj, Constanța, Pitești etc.), nu există nici măcar preocuparea de a valorifica materialele de propagandă editate pe plan central.

În ultimul timp, ziarul „Sportul popular” a criticat numeroase organizații sportive pentru faptul că nu se ocupă nici de popularizarea competițiilor cu caracter republican. Cu atît mai puțin se poate vorbi, în cazul acestor cluburi sau asociații, de o muncă de propagandă pentru convingerea cetățenilor din orașele respective că exercițiile fizice înseamnă sănătate, o necesară reconfortare a organismului, recreere și destindere.

Ce trebuie să facem? Fără îndoială că se impune impulsionarea propagandei sportive. Sindicatele, organizațiile U.T.C., Sfaturile populare sînt chemate să-și aducă o cit mai mare contribuție în această direcție. Este, de asemenea, necesar ca în consiliile teritoriale, în cluburile și în asociațiile sportive muncile de propagandă să fie așezată la locul ce li se cuvine, în centrul preocupărilor întregului activ salariat și obștesc, și nu lăsată ca pînă acum, de cele mai multe ori, în sarcina unui singur activist. Pentru îndeplinirea complexelor sarcini ale acestei munci de convingere a cetățenilor despre utilitatea și binefacerile practicării exercițiilor fizice și sportului trebuie ca toate organele și organizațiile de masă, toți factorii care au atribuții în domeniul educației fizice și sportului să conlucreze eficient,

să depună eforturi sportive, să dovedească mai multă perseverență și inițiativă. Totodată, este mai mult ca orînd nevoie să atragem în această muncă un număr mai mare de specialiști din diferite domenii de activitate — medici, profesori, pedagogi, oameni de artă și cultură etc.

În toată această activitate se cere o deplină înțelegere a sarcinilor tratate de partid mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră, se cere multă pasiune, pricepere și răspundere. Este necesar oricine o misiune de cinste, de a convinge cit mai mulți tovarăși de muncă sau de învățătură, tineri sau vîrstnici, că sportul le dăruiește mai multă sănătate, mai multă vigoare și optimism.

Cresțerea conținutului muncii de propagandă, a eficienței acesteia reprezintă o sarcină deosebit de însemnată. Pentru a o îndeplini la nivelul cerințelor actuale trebuie, printre altele, să asigurăm muncii de propagandă un caracter concret și, ceea ce este foarte important, permanent.

Un ațîș pe care scrie la modul absolut general „Practicați sportul!” are, desigur, o valoare mobilizatoare redusă. O conferință în care de asemenea, se va vorbi la general despre influența pozitivă a exercițiilor fizice și sportului — fără a se arăta concret cum în ce măsură, în ce condiții ș.a. — nu va convinge pe nimeni să vină pe terenul de handbal sau volei, sau să facă, la domiciliu, gimnastică de înviorare, să se înscrie pentru prima excursie sau pentru primele întreceri ale campionatului asociației sportive.

La fel de important — hotărîtor pentru creșterea eficienței — este și caracterul permanent pe care trebuie să-l imprimăm acțiunilor muncii de convingere a oamenilor muncii. Dacă, de exemplu, vom organiza o dată — cu ajutorul cabinetului medical — o discuție utilă, convingătoare despre binefacerile sportului și apoi luni de zile nu vom mai iniția nici o altă acțiune, se cheamă că am făcut o treabă pe jumătate, sau nici măcar atât. Trebuie să desfășurăm permanent această muncă de convingere, să insistăm, să ne adresăm celor din viață, dar și flecării tînet în parte, să urmărim consecvent deplină convingere a cetățenilor și să cunoaștem în mod real rezultatele acestei activități.

Este, de asemenea, foarte important să avem în vedere modul în care desfășurăm această muncă de convingere, complexitatea mijloacelor și metodelor care pot asigura o eficientă crescută a propagandei sportive. Să folosim, pentru aceasta, forme cit mai plăcute, interesante, variate — întîlniri cu oameni de știință, simpoziioane cu participarea sportivilor fruntași, discuții pe teme medicale, concursuri, vitrine sau panouri, expoziții de fotografii, opinii transmise prin stațiile de amplificare, vizionări de filme sau documentare sportive și multe asemenea acțiuni.

Nu este însă suficient să desfășurăm o susținută muncă de convingere a oamenilor să practice exercițiile fizice și sportul. În aceeași măsură trebuie să ne îngrijim să asigurăm acestora largi posibilități de participare la diferitele activități sportive. Este necesar ca, împreună cu sindicatele și organizațiile U.T.C., asociațiile sportive să acorde toată atenția formelor simple, larg accesibile de practicare a exercițiilor fizice, să organizeze o intensă activitate în domeniul turismului sportiv, să amenajeze baze sportive simple, dotate cu material și echipament, care să fie puse la dispoziția cetățenilor dornici să facă sport.

Zilele calde, frumoase, de vară, înseamnă la drumeție, la mișcare în aer liber, la întreceri sportive. Să convingem cit mai mulți tineri și vîrstnici să folosească din plin acest sezon pentru a practica exercițiile fizice și sportul. Îi așteptăm la stadioanele și terenurile de volei, handbal sau baschet, bazinele de înot, centrele de sporturi nautice, cabanele din vîrfurile munților. Pretutîndeni, prietenia cu exercițiul fizic, cu sportul, se va transforma curînd într-o plus de sănătate, vigoare, robustețe fizică, în zile și săptămîni pline de multe și minunate satisfacții. Ce-ar fi să încercăm — chiar de azi — să descoperim aceste puternice izvoare de sănătate și viață?

DAN GĂRLEȘTEANU

UN TITLU — O... SUTA DE LEI!

Traian Voronca este un bun șahist. Anul trecut el a cucerit chiar titlul de campion al regiunii Suceava. O performanță pe care a fi-nut cu orice preț (vom vedea cît a fost „pretul”) s-o reediteze. Dar, iată că a-funcți cînd se aștepta mai puțin, unul din adversarii îi strică toate socotelile. Aurel Prandea, din Rădăuți, are — după patru ore de joc — poziție de cîștig. Conform regulamentului, el lasă mutarea în plic și pleacă, lăsîndu-l pe Voronca neconsolat de pierderea șanselor de a deveni, din nou, campion al regiunii.

Dar Voronca a găsit soluția pe care zadarnic o căutase la masa de joc. Ce credeți că i-a dat prin cap?

A țîșnit după adversar. I-a găsit și l-a... invitat la restaurant. După cîteva pahare, Voronca a pus deschis problema: „Vreau să cîștig neapărat campionatul. Ajută-mă! N-am să uit!” și i-a strecurat în bu-

zunar o hîrtie de 100 de lei (!?)

Prandea, om... milos, a luat suta, s-a dus la club, a deschis dulapul, a luat plicul cu mutările întrerupte și a dat altă mutare. Voronca avea, din nou, deschis drumul spre titlu.

Și, totuși, n-a cîștigat! Poate la anul... Ba nu, la anul nu se poate. Nici la ediția viitoare. Pentru că și el, și Prandea, au fost suspendați — pe timp de doi ani — din activitatea competițională. Frumoasă „remiză”, n-avem ce zice!...

AȘA E ȘI LA... LONDRA!

În comuna Ciorani, din raionul Mizil, peste 1400 de tineri au desfășurat în ultimii ani o frumoasă activitate sportivă. De fiecare dată, asociația Spicul a... recoltat succese la atletism, gimnastică, fotbal, trîntă, cucerînd numeroase titluri sau locuri fruntașe în campionatele raionale sau regionale.

Toate bune pînă într-o zi, cînd pe terenul de sport

a început construirea unei brutării!

Nu știm dacă chiar nu se mai găsea alt loc. Știm însă că era de datoria Sfatului popular să se îngrijească de repartizarea unui alt teren pe care cei peste 1400 de tineri amatori de sport să-și poată continua activitatea.

În loc de o asemenea decizie, iubitorii sportului au primit un original răspuns: „Ce vreți? habar n-aveți voi, brutării sînt și în centrul... Londrei. De ce n-am face și noi la fel?”

Foarte bine, dar n-au aflat încă edilii din această comună că la Londra nu s-au desființat sta-

dioane ca să se facă brutării?

Mai bine lăsați erudiția (?) și citiți Hotărîrea care reglementează problema bazelor sportive! Hotărîrea pe care — cu gîndul la brutăriile Londrei — ați încălcat-o, tovarăși de la U.R.C.C.-Mizil și de

la Sfatul popular al comunei Ciorani.

Și să ne spuneți și nouă cum ați rezolvat cu terenul de sport!...

SURPRIZE PLACUTE LA CABANA STRAJA
Pasionații turismului includ deseori în itinerariile lor drumul spre cabana Straja. La frumusețea de

nedescriș a locurilor s-a adăugat acum un alt punct de atracție: terenul de sport!

Iată, într-adevăr, un lucru plăcut. La Straja, se poate juca — și se joacă mai toată ziua — volei și chiar fotbal. Cabanierul Petre Aron, un entuziast amator de sport, a rezolvat de curînd și problema organizării concursurilor de tenis de masă.

Mulți din oaspeții l-au felicitat pentru aceste inițiative. Facem și noi același lucru...

„VACANȚA”

Nu e vorba de binemeritata vacanță a elevilor sau studenților, nici de cea din concediile de odihnă petrecute pe litoral sau la cabanele de pe vîrf de munte.

La Focșani, vacanța are alte sensuri, alte dimensiuni și alt conținut. Bineînțeles, este vorba de sport...

De cînd a venit vara, nu s-a mai organizat aproape nici o competiție de volei, atletism, fotbal

etc. Nu e un record. El aparține boxului. Ultima de gală — acum un an!

Să fi plecat, oare, în vacanță și inițiativa, pasiunea și, mai ales, răspunderea activiștilor sportivi din Focșani? Așa se pare. Cu atît mai mult — cu cît aflăm, de la corespondenții noștri, că terenul de fotbal continuă să se afle în aceeași stare de degradare, că tribuna „smulsă” de furtună acum trei ani n-a mai fost reconstruită, dar că — în schimb — materialele stau aruncate peste tot, că bazinul de înot a intrat, acum în plin sezon, în... reparație și ducă toate merg cum trebuie o să se poată înota prin iună sau octombrie. Dacă s-or găsi amatori...

Ce-ar fi să consemnăm finalul acestei „vacanțe” nedorite în sportul focșănean?

Rubrică redactată de VALERIU CHIOSE și DAN GĂRLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri

CANOTAJ

Juniorii și-au desemnat campioni

SNAGOV, 4 (prin telefon). — La capătul a două zile de întreceri, vineri seara s-au încheiat finalele campionatului republican de canotaj pentru juniori. Au participat aproape 250 de juniori mari și mici, reprezentând 20 de cluburi și asociații sportive din cinci centre nautice ale țării (București, Timișoara, Arad, Tg. Mureș, Cluj). Se poate spune că această ediție a marcat un progres net față de cele precedente, nu numai din punct de vedere al numărului participanților ci, mai cu seamă, prin calitatea superioară demonstrată de tinerii vâslași și rameri, și apropierea de valoare dintre ei. Deocamdată, notăm pe campioni primei categorii a juniorilor, urmând ca într-unul din numerele viitoare să comunicăm și câștigătorii de la juniori mici și să facem o serie de aprecieri asupra acestei reușite competiții.

JUNIOARE MARI (750 m): 4+1 r Metalul Buc. (Lidia Bloos, Florina Georgescu, Madeleine Eftimescu, Constanța Voichescu + Ștefania Borisov) 2:48,9; simplu Ioana Tudoran (Dinamo) 8:01,3; 4+4 v Universitatea Buc. (Mariana Chermes, Elena Necula, Silvia Speteanu, Ecaterina Conda + Rodica Goman) 2:47,0; 2 visle Școala sportivă Timișoara (Zoe Solomon, Mariana Lemnei) 2:54,1; 8+1 Voinea Timișoara (Georgeta Chirțu, Constanța Tăbușcă, Stela Sternițchi, Iosefina Winer, Ștefania Nedelcu, Doina Popa, Georgeta Hristea, Angelica Pascu + Hedviga Covaci) 2:43,0; JUNIORI MARI (1 500 m): 4+1 r Dinamo (M. Călin, Gr. Neicu, G. Radu, A. Sandu + C. Bunceanu) 5:13,8; simplu Ioan Șerban, (Metalul Buc.) 5:43,7; 2+1 Steaua (V. Radu, C. Georgescu + M. Bogdan) 5:51,7; 2 visle C.F.R. Timișoara (M. Borchiu, T. Micolici) 5:20,3; 8+1 Metalul Buc. (C. Itrim, I. Stoica, C. Cuteanu, D. Baloșiu, V. Ioniță, I. Acheaua, S. Voicu, T. Butacu + V. Mănea) 4:40,4.

N. MARDAN

POLO

Turneul final al juniorilor și-a încheiat ieri și etapa a treia. Au mai rămas două reuniuni și triourile de campioni vor fi îmbrăcate de cei mai buni juniori ai țării.

Pentru a reflecta obiectiv caracteristica întâlnirilor de până acum, să dăm grai cifrelor. Din cele 68 goluri marcate în cele 9 jocuri de până acum se constată că realizarea scorurilor se bazează pe aruncările libere de la 4 m (ca urmare a cumulului punctelor de penalizare — 104, sau a faulturilor grave în zona de poartă — 15) De o asemenea manieră, au fost înscrise 32 de goluri, iar din faze de joc numai 36. Balanța au echilibrat-o jucătorii de la Steaua, care în primele două jocuri au marcat 15 goluri. În rest, din acțiuni s-au înscris numai 1—2 puncte. Dacă ratările în timpul jocului au o oarecare justificare, aruncările libere de

În „finalele“ juniorilor

Să vorbească cifrele...

la 4 m nu pot avea explicație (s-au pierdut astfel 14 ocazii). Aceste câteva cifre dovedesc că juniorii își orientează prea mult tactica pe provocarea sau simularea faulturilor grave.

Ziua de ieri a fost mult umbrată de unele manifestări de indisciplina. Cum vor analiza cluburile abaterile respective, când reprezentanții lor sînt mai mult absenți?

PROGRESUL—G.S.S. 2—2 (0—0, 1—1, 1—1, 0—0). Rezultat echitabil. S-au evidențiat autorii golurilor: Dumitra și Olac pentru C.S.S., Marele și Firșirotu de la Progresul. Regretabil că antrenorul T. Angelescu (Prog.) nu respectă regulamentul cu

privire la interdicerea indicațiilor în timpul jocului.

STEAUA—RAPID 6—3 (1—0, 2—0, 2—2, 1—1). Respectind regula derbiurilor, jocul tinerilor bucureșteni a fost un... pom laudat. Miza mare a partidei (se hotără cursa pentru titlu) i-a determinat pe jucătorii ambelor echipe să acționeze nervos, obstructionist și cu vociferări pe teren. Arbitrul internațional N. Nicolaescu (care a condus autoritar) a fost nevoit să-i elimine definitiv din joc pe Rizea (R) pentru atitudine neconvincătoare, pe Cozmic (R) și Popescu (S) pentru lovirea intenționată a adversarului. Juriul campionatului a hotărât pe loc suspendarea primului cu o etapă și a celorlalți cu cite două.

CRISUL ORADEA—POLITEHNICA CLUJ 4—3 (1—0, 0—0, 1—3, 2—0). Toți jucătorii au înnotat mult, dar fără eficacitate. Antrenorul Filip (C) s-a „remarcat” și el prin indisciplina, fiind prompt eliminat de pe bancă de arbitru C. Mărelescu. Iată clasamentul după trei etape:

1. Steaua	3 3 0 0 25—4 6
2. Progresul	3 1 2 0 11—3 4
3. C.S.S.	3 1 2 0 12—8 4
4. Rapid	3 1 1 1 9—12 2
5. Crisul	3 1 0 2 4—19 2
6. Politehnica	3 0 0 3 7—20 0

C. RĂDUȚ

BOX

Campionatul Armatelor Prietene

Boxerii de la Steaua se pregătesc asiduu în vederea campionatului Armatelor Prietene, care se va desfășura la București, între 1 și 9 septembrie.

La această tradițională întrecere și-au anunțat participarea echipele T.S.K.A. Moscova, Honved Budapesta, Vorwärts Berlin, Dukla Praga o selecționată a Armatei R. P. D. Coreene și, bineînțeles, formația Steaua.

Valoarea boxerilor care alcătuiesc aceste echipe (mulți dintre pugilștii respectivi fiind totodată și membri ai echipelor reprezentative) ne determină să anticipăm că turneul va fi foarte interesant. Mecuriile vor avea loc în „potcoava” stadionului Republicii, la lumina reflectoarelor.

Antrenorii Chiriac, Spakov și Șerbu au prevăzut, în programul de pregătire al echipelor lor, câteva partide de verificare cu formații din București și din provincie. Prima va avea loc la 20 August. În lotul echipei Steaua figurează, printre alții, Ciucă, Gruiescu, Giju, Gorea, Silberman, Chivăr și Iancu.

Patruzeci de halterofili de la Șantierul Naval Constanța se străduiesc să-și însușească tehnica procedeelor de „aruncat”, „smuls” și „împins”. Văzându-i cu cită atenție ascultă îndrumările antrenorului Lisias Ionescu, cită ambiție și tenaci-

tate dovedesc în lecțiile de antrenament, nu poți să nu-i admiri pe acești tineri de 15, 16 sau 18 ani. Au ei însă cu toții înclinație către sportul halterelor? Cu această in-

NATATIE

„Valsul” recordurilor continuă la strandul Tineretului...

O adevărată avalanșă de recorduri și performanțe de bună valoare pentru vîrsta și stadiul de pregătire al sportivilor a marcat cea de a doua zi a „naționalelor” de juniori. Cursele, una mai frumoasă decît cealaltă, au deschis gustul competitorilor, în veșnică întrecere nu numai cu adversarii direcți, dar și cu acele febrile ale cronometrului. În această situație, ne este foarte greu să facem o justă selecție a celor mai merituoși. Totuși, performanța de 1:11,3 la 100 m delfin (nou record de senioare și junioare a Georgetei Cerbeanu se detașează parcă de celelalte rezultate ale zilei, Eleva prof. Gh. Dimeca a „mers” admirabil (33,6 la 50 m), dovedind o formă excelentă.

Nu mai puțin îmbucurătoare au fost și „cronometrele” realizate de Vl. Belea (63,4 la 100 m delfin), la numai două zecimi de recordul țării și M. Hohoiu (67,6 la 100 m spate). La capătul unei curse pasionante de 400 m liber, Mara Hahanu (5:24,6) a câștigat clar, dar meritul cel mare revine micuței Anca Grova (11 ani), clasată pe locul IV cu un timp excelent pentru vîrsta ei: 5:29,5. În sfîrșit, de subliniat victoria la 100 m delfin a lui I. Miclăuș, care aduce după 15 ani primul titlu național de juniori orașului Sibiu.

REZULTATE TEHNICE—JUNIORI MICI: 400 m liber (b): 1. F. Rolk (Șc. sp. Timiș) 4:51,4, 2. S. Cosmescu (Steaua) 4:54,5, 3. C. Hirjeu (Steaua) 4:59,6; 400 m liber (f): 1. M. Hahanu (Vltorul) 5:24,6, 2. C. Cezhanuc (Șc. sp. 2) 5:27,1, 3. G. Gonos (Medic. Cluj) 5:29,5, 4. A. Groza (Dinamo) 5:29, 5 — nou rec. fetițe B; 100 m delfin (b) 1. I. Miclăuș (Șc. sp. Sibiu) 67,6, 2. M. Rău (CSS) 67,4, 3. E. Almer (Șc. sp. Reșița) 68,4 — nou rec. de copii; 100 m delfin (f): 1. G. Cerbeanu (CSS) 1:11,3 — nou rec. de senioare și junioare, 2. M. Hahanu (Vltorul) 1:20,0; 4x200 m liber (b): 1. Steaua 9:23,4 — nou record, 2. Șc. sp. 2 9:52,5; 4x200 m liber (f): 1. Șc. sp. Reșița 11:09,2, 2. Șc. sp. 2 11:22,8; 100 m spate (b): 1. M. Hohoiu (Șc. sp. Reșița) 67,6 — nou rec. de copii, 2. D. Turcanu

Georgeta Cerbeanu (15 ani), la capătul cursei de 100 m delfin, pe care a câștigat-o în 1:11,3 — nou record al țării de senioare și junioare.

(Șc. sp. 2) 71,4; 100 m spate (f): 1. Z. Erdeli (CSM Cluj) 1:15,7, 2. C. Kokal (Șc. sp. Cluj) 1:16,6.

JUNIORI MARI — 400 m liber (b): 1. D. Gheorghe (CSS) 4:45,8 — nou rec. juniori mici; 400 m liber (f): 1. D. Coroiu (Șc. sp. Reșița) 5:19,3, 2. A. Boros (Medic. Cluj) 5:26,1; 100 m delfin (b): 1. Vl. Belea (Șc. sp. 2) 63,4 — nou record, 2. Al Băin (Șc. sp. Reșița) 64,3, 3. Al. Deak (Șc. sp. Timiș) 65,8; 100 m delfin (f): 1. A. Ștern (Steaua) 1:11,9; 4x200 m liber (b): 1. Șc. sp. Timiș 9:28,0, 2. CSM Cluj 9:36,0; 4x200 m liber (f): 1. Șc. sp. Reșița 10:24,0 — nou record, 2. Șc. sp. 2 10:34,3 (în primul schimb E. Schuller 2:30,6 — nou record); 100 m spate (b): 1. Z. Giurasa (Șc. sp. Reșița) 1:05,0, 2. A. Marin (CSS) 1:07,6; 100 m spate (f): 1. A. Andrei (Șc. sp. Reșița) 1:12,3 (a. v.).

Azi, ultima zi la concursul excepțional PRONOEXPRES

Tragerea are loc mîine la Eforie Sud la ora 18

Azi se încheie în întreaga țară vînzarea biletelor pentru concursul excepțional Pronoexpres din 6 august, la care se atribuie autoturisme în număr nelimitat. Vă reamintim că pentru acest concurs sînt rezervate autoturisme „Renault 16”, „Skoda 1000 M.B.”, „Fiat 850” și „Trabant 601”.

Prin tragere la sorți se atribuie 10 autoturisme: 2 „Renault 16”, 2 „Fiat 1300”, 2 „Skoda 1000 M.B.”, 2 „Fiat 850” și 2 „Trabant 601”.

Tragerea va avea loc mîine după amiază, la ora 18, la Eforie Sud.

Se efectuează 10 extrageri de cite 9 numere din 49 fiecare, în 4 faze; în total se extrag 90 numere.

Participarea se face pe unul din cele 4 feluri de bilete de valori diferite: N de 30 lei, M de 18 lei, B de 9 lei și A de 3 lei.

Biletele seria N de 30 lei vă asigură participarea la toate cele 10 extrageri.

Concursul Pronosport din 13 August

În numărul trecut am publicat programul concursului Pronosport nr. 31 din 6 august. Dăm acum programul concursului următor — concursul nr. 32 din 13 august 1967.

- I. U.T.A. — Fenerbahce
- II. Cerno More Varna — T.S.K.A. Sofia
- III. Spartak Pleven — Slavia Sofia
- IV. Dobrudja Tolbuhin — Spartak Sofia

- V. Lokomotiv Sofia — Berce St. Zagora
- VI. Spartak Plovdiv — Botev Burgas
- VII. Sliven — Botev Vrața
- VIII. Salgotarjan — Ferencvaros
- IX. Tatabanya — Ujpesti Dozsa
- X. Gyor — Csepel
- XI. Pecs — Dunaujvaros
- XII. Diosgyor — Komlo
- XIII. Vasas — Eger

ATRIBUIREA „CUPEI LOTO-PRONOSPORT”

Mîine dimineață, pe stadionul Giulești, cu prilejul meciului amical Rapid — F. C. Argeșul, va avea loc festivitatea atribuirii „Cupei Loto Pronosport”, care a fost obținută de formația noastră campioană — Rapid București. Totodată se vor atribui și premiile oferite de Loto-Pronosport pentru cîștigarea titlului de campioană.

PREMIILE CONCURSULUI PRONO-SPORT Nr. 30 DIN 30 IULIE 1967

Premiul excepțional: 1 varlantă a 75 000 lei (1 autoturism Renault 16 plus 3 500 lei); categoria a II-a: 4 a 13.012 lei; categoria a III-a: 98,5 a 374 lei.

Report categoria I: 43 373 lei. Premiul excepțional a revenit participantului Pîrvu Nicolae din București.

Plata premiilor de la acest concurs va începe în Capitala de marți 8 august a.c., iar în țară începînd de vineri 11 august a.c. timp de 45 zile.

LOTO DIN 4 AUGUST 1967

7 1 73 4 15 36 9 47 22 17 90 79
Fond de premii: 784 953 lei.
Tragerea următoare va avea loc vineri 11 august 1967 la Constanța.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

HALTERE

La S.N.C. există condiții bune de pregătire; deci așteptăm faptele!

trebare ne-am adresat antrenorului L. Ionescu...

Fostul recordman național este convins că din cei 40 de tineri care participă cu regularitate la antrenamente va reuși să „ridice” citeva elemente de mare valoare. Nu a ezitat să ne dea chiar citeva nume: Gheorghe Ion (18 ani, „copia fidelă” a lui Fiți Balaș. După patru luni de pregătire a izbutit să împingă 85 kg, să smulgă 80 și să arunce 110), Doru Spinu (17 ani) și Ion Habot (16).

Pe ce considerente și-a clădit optimismul antrenorul L. Ionescu? În primul rînd, pe marea pasiune manifestată de cei 40 pentru haltere; în al doilea rînd a avut în vedere dezvoltarea lor fizică — într-adevăr promițătoare — iar în al treilea rînd a ținut seamă de condițiile de pregătire, excelente, oferite în prezent în noua sală a clubului Farul.

Dar încrederea antrenorului în

sportului său preferat au cerut-o. Aci a avut însă imediat prima deziluzie. N-avea unde să-i pregătească pe tinerii dornici să intre în tainele acestui sport. Și cit de mult dorea să aibă o sală! Înapoi, însă, nu mai putea da. A bătut pe la multe uși, a explicat foloasele practicării halterelor pentru dezvoltarea armonioasă a organismului. În cele din urmă, inimosul antrenor a reușit să obțină „ceva”: un vestiar sub tribuna stadionului „1 Mai”. Mic, neîncălzit, dar aceste greutăți nu l-au dezarmat. Știa, din proprie experiență că orice început este greu. Singurele materiale pe care le avea la dispoziție erau patru haltere, care, în fiecare după-amiază treceau din mînă în mînă.

Încet, încet, secția s-a pus pe picioare. Primii sportivi au început să bală la porțile consacratei: Ștefan Leța a fost chemat în lotul olimpic, iar Vasile Tudor activează acum

la clubul Steaua. Dar, ca să te lupți cu actualele recorduri, ca să desfășori o muncă de calitate, într-un cuvînt ca să te afirmi, sînt necesare — să recunoaștem — condiții superioare de pregătire. În acestea s-au creat abia acum. Sala de antrenament este curată, spațioasă (au fost montate patru podiumuri). Există, deci, condiții mai bune ca oricînd, pentru ca din cei 40 de tineri să se ridice, în anii viitori, halterofili de valoare.

Urmărind o lecție de antrenament, ne-a atras atenția seriozitatea cu care halterofili își notează zilnic în fișa personală date referitoare la greutate, puls, numărul orelor de somn etc. Toate acestea îi permit antrenorului Lisias Ionescu să facă observații asupra stării de antrenament a elevilor săi, pe care le folosește apoi la întocmirea planurilor pentru lecțiile viitoare.

★

Lisias Ionescu este optimist, la fel ca și „elevii” săi. Să sperăm că halterofili din Constanța ne vor da în curînd prilejul să le consemnăm primele succese de prestigiu...

R. CALARAȘANU

UNDE MERGEM?

simbata

- FOTBAL. Teren Timpuri Noi, ora 16: Dinamo Victoria — Flacăra roșie.
- INOT. Strandul Tineretului, ora 9,30 și 18,30: campionatele republicane de juniori.
- POLO. Bazinul Dinamo, ora 16,30: campionatul republican de polo-juniori.

duminica

- FOTBAL. Stadionul Giulești, ora 8,15: Rapid C.F. — F.C. Argeșul Pitești (rezerve), ora 10: Rapid — F. C. Argeșul; stadionul Re-

publicii, ora 20: Steaua—T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia; ora 17,45: IDEB—Arte Grafice (Cupa României); teren Timpuri Noi, ora 9: IPROFIL—TAROM, ora 11: Sudorul — Metaloglobus (baraj pentru promovarea în categoria I a orașului București).

- INOT. Strandul Tineretului, orele 9,30 și 17: campionatele republicane de juniori.
- POLO. Bazinul Dinamo, ora 9,30: campionatul republican de polo-juniori. Bazinul Dinamo, ora 12,30: Dinamo—Mureșul Tg. Mureș (categ. A); Strandul Tineretului, ora 11,30: Steaua — Ind. lînei Timișoara (categ. A) și Rapid — I.C.F. (categ. A).
- MOTO. Traseul Pantelimon, de la ora 10: „Motocrosul Balcanic”.

FOTBAL

Miine seară, pe stadionul Republicii:

Steaua - T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia

Sezonul internațional de toamnă se deschide cu o partidă de mare atracție, Steaua întâlnind, miine seară pe stadionul Republicii, începând de la ora 20,00, cunoscuta formație sofioată T.S.K.A. Cerveno Zname.

Oaspeții și-au anunțat sosirea pentru miine dimineață, distanța Sofia - București însemnând o agreabilă jumătate de oră de zbor. O telegramă sosită din capitala țării vecine ne furnizează amănunte în legătură cu lotul ce va face deplasarea la București: portari: BONCEV și IORDANOV - maeștri ai sportului; jucători de câmp: KOLEV, GAGANEOV - maeștri emeriți ai sportului; VASILIEV, MARINCEV, STANKOV, PENEV, NIKODIMOV și IAKIMOV - maeștri ai sportului; MARASLIEV, BONEV, HARALANOV, GHEORGHIU și ATANASOV. Antrenorii echipei: ORMANDJIEV și KOVACEV.

„Unsprezecele” ce va fi aliniat duminică seara va fi stabilit după sosirea la București. Oricum ar fi alcătuită formația, ea va cuprinde nume sonore în fotbalul bulgar. T.S.K.A. Cerveno Zname, în actuala sa componență, a obținut o serie de rezultate meritorii. Să amintim acele 4-1 cu Olimpiakos (Grecia), 4-2 cu Borussia Dortmund, 4-0 cu Gornik Zabrze (Polonia) și mult discutatele egalități din întâlnirile, din semifinalele „C.C.E.” cu Internazionale Milano.

Steaua și-a continuat pregătirile, la București, după meciurile de duminică și marți. Antrenorul ȘTEFAN COVACI ne-a anunțat că va începe jocul cu T.S.K.A. Cerveno Zname, cu formația prezentă, pe teren, în prima repriză a partidei cu Dinamo București. Iată-o: HAIDU - SĂTMĂREANU, JENEI, D. NICOLAE, HĂLMĂGEANU - NEGREA, D. POPESCU - PANTEA, VOINEA, SOO, MANEA. Rezerve: SUCIU, CHIRU, TĂTARU II, SORIN AVRAM.

AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

„F. C. ARGESUL”!

Dinamo Pitești a primit o denumire nouă: F. C. ARGESUL. Hotărârea de modificare a denumirii a fost luată avându-se în vedere tradițiile lo-

cale și dorința manifestată în repetate rânduri de amatorii de fotbal din regiune.

Așadar, începând de azi - F. C. ARGESUL PITEȘTI!

„TURNEUL SPERANTELOR OLIMPICE”

După cum se știe, anual, în a doua jumătate a lunii august, în Bulgaria se dispută un turneu internațional de juniori. Începând din această toamnă competiția este deschisă speranțelor olimpice. Vor

avea drept de participare tinerii născuți după 1 septembrie 1949. Turneul, care va avea loc în perioada 25 august - 3 septembrie, se va disputa în orașele Sofia, Plovdiv, Pernik, Pazardgic, Pleven, Vrața etc. Parti-

cipa, în afara echipei țării gazdă, formațiile României, Ungariei, R. D. Germane, Poloniei, Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei și Iugoslaviei. Cele opt echipe vor fi împărțite în două grupe.

CONSTANTIN, INDISPONIBIL

La antrenamentul efectuat joi de Steaua în vederea partidei de duminică, cu T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia, Constantin s-a accidentat și nu

va juca în meciul de miine. Este mai mult ca sigur ca el să-și revină locul în echipă în prima etapă a campionatului.

„LA ORA 17, ÎN ÎMPREJURIMILE STADIONULUI DIN TIMIȘOARA”

MICRO-ANCHETA NOASTRĂ

De cite ori mă îndrept spre stadionul „1 Mai”, la antrenamentele echipei Politehnica, privirea îmi este atrasă de un număr mare de tineri care joacă fotbal pe asfaltul din jurul stadionului sau pe terenurile din apropiere.

De la început, trebuie să vă spunem că lupta se duce pentru ocuparea unei porțiuni de teren. După ce echipele au intrat în posesia lui, tinerii încep partidele. Uneori, această joacă durează citeva ore în șir (între 16,30-20,30), cu mici întreruperi.

Dar să vedem cine sînt fotbalistii? Sînt tineri veniți din toate colțurile țării (Oltenia, Suceava, Maramureș, Crișana etc.) și locuiesc în căminul T.R.C.B. din str. Trubadur nr. 18. Căminul găzduiește aproximativ 200 tineri între 18-22 de ani majoritatea absolvenți ai școlilor profesionale. Pentru „joacă” zilnică ei au adunat bani și și-au cumpărat mingi de fotbal, lată și păreri lor:

MIHAI FRISTERCU (19 ani, electrician): „Ne-am bucurat cînd am participat - din inițiativa Comitetului orașenesc U.T.O. - la „Cupa Constructorul”. Am vrea ca și în continuare să se ocupe cineva de noi”.

ION MEDAR (22 de ani, parchetar): „Noi am aranjat puțin terenul, dar nu avem voie să instalăm porți de joc. Păcat că n-avem echipament. A-tunci, întrecerile noastre ar fi și mai frumoase”.

GHEORGHE POPESCU (19 ani, zidar): „Aș propune să ni se dea posibilitatea de a împrumuta echipament pe o anumită sumă de bani de la o asociație sportivă, pentru că vă spunem sincer tare ne place fotbalul. Pentru noi, după orele de lucru, fotbalul reprezintă singura preocupare”.

ION BRINDAN (18 ani, zugrav): „La căminul nostru se pot forma cel puțin șase echipe. De aceea, aș propune să fie organi-

zat un campionat al satierului”.

Ne-au mai împărtășit păreri și alții: Gheorghe Bătan, Gavrița Pușcaș, Constantin Vatu, Mihai Altfater etc.

Cartierul Elisabetin din Timișoara a avut o tradiție în această direcție. De aici s-au ridicat mulți jucători de fotbal. Spunem a avut, pentru că acum nimeni nu se mai ocupă de copiii și tineretul din cartier. Iată ce ne declară laborantul Vasile Burtic de la Facultatea de construcții: „Locuiesc în acest cartier (str. Eroilor nr. 26) și copiii de aici au avut întotdeauna dragoste pentru fotbal. Au avut echipele lor. De aproximativ trei ani însă, nimeni nu se interesează de ei. Din contră, cînd încep să se joace între blocuri majoritatea locatarilor și gonese. Într-un cuvînt, copiii n-au unde să joace fotbal”.

Virgil Șerban, salariat la Inspectia sanitară de stat, care locuiește în acest cartier, ne-a spus: „De ani de zile urmăresc copiii care joacă fotbal, nu numai pe cei din cartierul nostru, dar și din altele. Numărul lor scade fiindcă nimeni nu se interesează să le creeze locuri de joacă. Nu se dă importanță creșterii micilor fotbalști. Și ne mai întrebăm unde ne sînt jucătorii de fotbal, de ce nu avem echipă în categoria A.”

Virgil Șerban, salariat la Inspectia sanitară de stat, care locuiește în a-

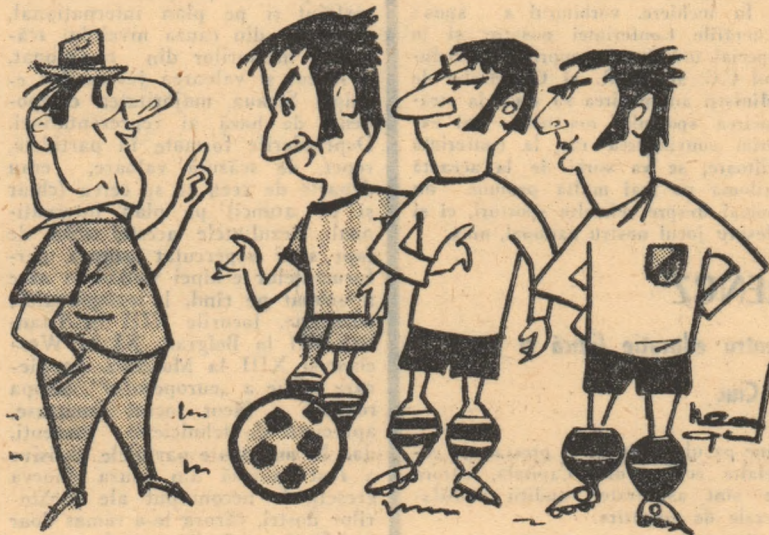
cest cartier, ne-a spus: „De ani de zile urmăresc copiii care joacă fotbal, nu numai pe cei din cartierul nostru, dar și din altele. Numărul lor scade fiindcă nimeni nu se interesează să le creeze locuri de joacă. Nu se dă importanță creșterii micilor fotbalști. Și ne mai întrebăm unde ne sînt jucătorii de fotbal, de ce nu avem echipă în categoria A.”

În loc de concluzii la micro-ancheta noastră:

— Am dori să aflăm și părerea organizațiilor sportive din Timișoara și indeosebi a Sfaturii Populare oraș Timișoara în privința spațiilor de sport pentru copii și tineret;

— Oare nu se poate organiza un campionat al satierului de către asociația sportivă Constructorul, unde să fie asigurată și echipamentul necesar pentru tinerii muncitori ai căminului sus menționat?

P. ARCAN
coresp principal

— Voi, fotbalistii, ați început să purtați perniuni, și ciocul cine îl poartă?
— Ca de obicei, voi spectatorii!
Desen de Neagu Rădulescu

NE-A VIZITAT BEARA!

Desigur că cititorii noștri își amintesc de faimosul portar al reprezentativei Iugoslaviei și al echipei continentului, Beara. El ne-a vizitat

de curînd, cu prilejul turneului echipei olandeze F. C. Sittardia, al cărui antrenor este de doi ani.

CE AVEM DE FĂCUT?

Ca unul care mai bine de 20 de ani mi-am dedicat în întregime timpul liber sportului cu balonul rotund în calitate de arbitru, aș vrea să-mi spun părerea în legătură cu posibilitățile de redresare ale fotbalului și arbitrajului din țara noastră.

Primul lucru care ar trebui făcut este să luăm de la cei ce ne-au întrecut în acest domeniu tot ceea ce ei au bun și se poate adapta la noi. Dacă nu ne pricepem să facem singuri acest lucru, va trebui să aducem din străinătate tehnicieni de înaltă valoare. Cui ar vrea să mă contrazică, i-aș răspunde doar că țări care băteau pasul pe loc la unele sporturi, așa cum facem noi acum în materie de fotbal, nu s-au sfiit să ia din România antrenori buni, cu care au redresat situația. Așa trebuie să facem și noi.

Este nevoie de multă muncă în pregătirea și perfecționarea măiestriei sportive a jucătorilor, în creșterea și formarea noilor generații de fotbalști, care să-l poată înlocui oricînd pe cei depășiți de vîrstă sau ieșiți din activitatea competițională. Va trebui să avem jucători cu care să putem forma la nevoie 2-3 echipe naționale, toate de mare valoare, nu să ajungem în situația ca în preajma unei confruntări internaționale să căutăm o extremă stîngă în toată țara.

Și ne mai trebuie ceva: să luptăm din răsputeri, cu toții, să schimbăm mentalitatea greșită a unor jucători, antrenori, spectatori și... arbitri, punîndu-se accent pe creșterea calității jocului. Din nefericire, mai ales în provincie, goana după rezultate imediate în detrimentul calității jocului preocupă alți conducători unor cluburi, cit și pe antrenorii, jucătorii și spectatorii respectivi. Cred că una din cauzele rămîinerii noastre în urmă la fotbal trebuie căutată și în concepția că echipa gazdă trebuie să cîștige cu orice preț. Nu contează cum, cîștitul sau necîștitul, prin brutalități care duc la scoaterea din luptă a adversarului, prin încercări de intimidare a echipei adverse sau a arbitrilor. Altfel vremea cît dănuie astfel de metode nu vom avea fotbal de calitate. Vom bate pasul pe loc mult și bine.

Și tot ne mai trebuie ceva: să vedem că la antrenamentele jucătorii noștri de fotbal fac o pregătire metodică, temeinică și progresivă. Că ei se dăruiesc total pregătirii și jocului de fotbal, că ei înșiși și spectatorii vîd de la etapă la etapă o netă creștere a valorii lor, că ei devin artiști ai balonului. Nici un mare jucător al lumii, fie el Pele sau Garrincha, Di Stefano sau Mathews, iar la noi Baralky, Dobai, Cotormani, David, Apolzan sau Voinescu, nu au ajuns la celebrități fotbalistice - bineînțeles avînd și talent - decît prin muncă multă, prin ore nesfîrșite și zile în șir de pregătire pe stadion. Or, să recunoaștem cîștitul, așa ceva nu se mai face la noi cam de mult.

În sfîrșit, tot ne mai trebuie ceva: sînt necesare ca în oricare alt domeniu schimburi de experiențe periodice cu marii tehnicieni ai fotbalului din lume, prin deplasări în străinătate a unor oameni competenți, cunosători ai tainelor fotbalului, capabili să rețină tot ceea ce este esențial și domină o anumită etapă în concepția acestui joc.

PENTRU RIDICAREA CALITĂȚII ARBITRAJELOR

O primă problemă care trebuie rezolvată în acest domeniu este acum recîștigarea încrederii arbitrilor în forul lor conducător, - în Colegiul central - în care toți să vadă în adevăr un organ competent, muncitor și obiectiv. Spre a înlătura orice suspiciune în materie de delegări la jocuri, consider că indicată formarea acestui colegiu din foști arbitri, oameni care nu mai conduc jocuri republicane, iar aceștia vor trebui promovați arbitri competenți, curajoși și cîștitii, indiferent că sînt tineri sau mai vîrstnici, că sînt din Capitală sau din provincie, că au jucat mai mult sau mai puțin fotbal. Vor trebui susținuți și delegați acei arbitri care, cu orice risc, împiedică vicierarea rezultatelor de pe teren, nu admit învingerea prin mijloace incorecte a celui mai bine pregătit de către cel mai slab pregătit, cum s-a întîmplat de atîtea ori.

Ca să poată obține rezultatele scontate, noul colegiu de arbitri va trebui să fie ajutat de un larg activ de arbitri-observatori, selecționați numai dintre foștii arbitri și școlariți după o programă uniformă în toată țara. Numai așa se vor putea cuprinde toate jocurile divizionare și vor putea fi văzuți la treabă toți arbitrii.

MARI ARBITRI AR PUTEA AJUNGE NUMAI FOȘTI JUCĂTORI DE „A” ȘI „B”?

În principiu da, dar... legile au și ele excepțiile lor. Și în materie de arbitraj la fotbal se pare că excepțiile înînmă regula mai mult ca în oricare alt domeniu. Vreau să spun că NU ESTE SUFICIENT să fi fost un mare jucător de fotbal ca să fii și un excelent arbitru. Nu știu cîți foști mari jucători la noi în țară au ajuns și buni arbitri. Cred că se pot număra pe degelele unei singure mîini, dacă nu cumva și asta este prea mult. Dar am văzut modești jucători devenind mari arbitri. Aici nu este vorba de a pune în aplicare calitățile de jucător, ci de a poseda aptitudinile, calitățile, cu un cuvînt talent, pentru această extraprofesie alit de delicată. Or, acest talent îl pot avea alți foștii mari jucători, cit și cei de valoare medie sau modestă. Totul este ca alții unii cit și ceilalți să fie înzestrați cu aceste calități. Deci, nu trebuie să se abordeze stereotip problema: școlarizăm pe foștii jucători din A și B în materie de regulament și cu asta am rezolvat problema formării lotului de arbitri din țară.

În concluzie, alit în materie de ridicare a fotbalului cit și a arbitrajului situația este rezolvabilă. Nimic nu este imposibil în aceste domenii. Sperăm că noile organe recent alese la conducerea F.R.F. să ia din tot ce s-a spus și scris pînă acum propunerile cele mai judicioase și, punîndu-le în aplicare, să aducă fotbalul nostru la nivelul condițiilor existente, al cerințelor sutelor de mii de iubitori ai acestui sport.

dr. N. CHELEMEN
— arbitru —

Numărăm anii, sau apreciem jocul?

(Urmare din pag. 1)

pionatul trecut mi-a ridicat un semn de întrebare: voi putea, oare, ca la vîrsta lui să demontrez același lucru?

ION MOTROC: „Nae acționa în adincime și prin asta era deosebit de periculos. Avea arta de a alege drumul cel mai ascuns spre poartă. Oaidă era singurul jucător progresist care crea panică în apărarea adversă. Au renunțat, inexplicabil, la cel mai incisiv atacant al lor”.

„Și, totuși, trebuie să există o rațiune. Am găsit-o... exprimată la club: „Am pus mîna pe o extremă rară; o să facă furori. În plus, întinerim lotul într-o vederile noastre de perspectivă”. Valoroasa achiziție are o carte de vizită de invidiat: „23 de ani și, pînă în prezent, legitimități la 7 cluburi” (se cheamă Banu) Tare nu-mi vine să cred că o să-l apuce așa, subit, amorul de al optulea. Și, sărmanul Nae, care a împins cu o sîrguință de gospodar, timp de 11 ani, roatele echipei sale... ”

Să nu fim înțeleși greșit: să se creadă cumva că punem bariere tineretii, de dragul „parfumurilor antice”. (Deși tot floriile de toamnă au parfumurile cele mai puternice). Tineretea trebuie, însă, să facă mai înții ucenicie, să se rodeze lingă maeștri, să fie verificată serios și numai atunci cînd ne dă niște certitudini s-o investim cu puteri depline. Dar așa, să lăsăm pasărea din mîină pentru... E cam hazardant, nu? Pînă începe campionatul mai este, totuși, ceva timp. Poate se mai revizuiesc concepțiile! Să nu regretăm mai tîrziu, cînd vom coborî pe povîrniș, Degeaba o să mai lamentăm atunci și o să-l invocăm pe Villon cu „...Dar unde sînt zăpezile de altădată”.

★

P.S. Două cuvinte despre arta despărțirilor (dacă, volens nolens, trebuie să vorbim despre despărțire); despre felul cum știm să ne luăm adio și să le mulțumim aceluia care au slujit cu pasiune ani de-a rîndul acest sport.

Ce facem noi să le îndulcim clipa amară a despărțirii?! Facem!... Propunem meciuri de adio; jocuri în care vedeta să fie sîrbătorită, aclamată. Pe Mathews și Di Stefano i-au sîrbătorit selecționata ale lumii, la „renunțarea” lui Turgay au jucat și românii Pircălab și Nunweiller III. Noi păstrăm proporțiile: cerem un meci pe „Republicii” între două echipe de club. Dar îl vrem; astăzi. Pentru că dacă se duce AZI și mai trece și MIINE (experiența lui Apolzan, Voinescu, Macri, Ozon, Nae Georgescu), POIMINE zicem: „fosta-lele cit ai fost și... mai lasă-ne în pace!”

N. M.

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR LA CONFERINȚA PE ȚARĂ

GH. PRICOP

președintele Federației române de oină

Istoriceste vorbind, oina este primul dintre jocurile sportive de masă din România. Documente și cronici preluate de timpuri amintesc de practicarea acestui joc, pe meleagurile noastre cu multe secole în urmă.

Prefacerile social-economice din anii puterii populare au făcut ca și oina — tradițional sport românesc — să capete o puternică prezență, organizându-se campionate republicane, școlare, regionale, orașenești și locale. În satele și comunele noastre, din inițiativa unor învățători și neobosiți activiști obștești, s-au pus bazele multor echipe și astfel tradiția populară a reintrat în actualitate.

Datorită instrucțiilor Ministerului Învățământului și Consiliului General al UCFS, date în anul trecut, care recomandau profesorilor promovarea în cadrul activității sportive extrașcolare a jocului de oină, în multe școli s-a pornit la treabă. Până aici totul e bine la prima vedere. Din păcate, însă, măsurile menționate s-au rezumat la inițiative locale și nu la acțiuni generale. Analizând condițiile ce le avem, considerăm că se poate face mai mult pentru ca acest sport atletice, care dezvoltă multilateral mușchii, curajul, îndemnarea și agerimea să în amploare în școlile de toate gradele. Pentru aceasta trebuie însă ca înființarea și pregătirea echipelor de oină să intre în sfera de preocupare a fiecărui cadru didactic, asemenea unei materii de studiu. Considerăm

ION FERENCZ

președintele Consiliului raional pentru educație fizică și sport

Miercurea Ciuc

În cuvîntul meu aș vrea să mă refer la unele probleme legate de activitatea în domeniul hocheiului pe gheață, care în raionul nostru este unul din cele mai îndrăgite sporturi.

An de an, echipele de seniori ale asociațiilor sportive Recolta, Avântul, Progresul și Voiața din orașul Miercurea Ciuc au concurat în prima categorie iar echipele de juniori ale acestor asociații sportive au participat, cu succes, la toate competițiile și confruntările pe plan național.

Rezultatele bune obținute se explică prin faptul că în M. Ciuc a existat și există și în prezent un mare număr de juniori din cadrul cărora s-a putut completa în permanență efectivul echipelor de seniori. Ca urmare, orașul nostru a putut da echipelor din întreaga țară și lotului național zeci de jucători de valoare internațională.

Cînd afirm acest lucru mă gândesc la faptul că, dacă în fiecare oraș capitală de raion s-ar crea o tradiție pentru anumite sporturi, acestea ar putea constitui un factor de mare importanță în lărgirea bazei de masă a sportului de performanță și în pregătirea de elemente pentru loturile reprezentative ale țării.

În momentul de față, însă, din lipsa unor condiții materiale, hocheiul din Miercurea Ciuc nu mai poate

că absolvenții institutelor pedagogice și ai Institutului de cultură fizică trebuie să-și însușească temeinic cunoștințele legate de practicarea sportului nostru național, în așa fel încît ei să poată învăța pe elevii jocului la nivelul cerințelor actuale.

După ce vorbitorul a arătat că oina se poate practica fără investiții mari în echipament și terenuri de joc, a continuat: Cu îngăduința dv. aș vrea să mai arăt un aspect, din păcate negativ, pentru dezvoltarea sportului nostru național. Este vorba de modul cum presa noastră de specialitate sprijină dezvoltarea acestei ramuri sportive. Pentru noi, oglindirea activității de oină în ziarul „Sportul popular” a fost întotdeauna o problemă dintre cele mai grele. A trebuit să intervenim sub diferite forme pentru a ni se publica măcar rezultatele, fără să mai vorbim de diferite articole pe probleme, necesare în procesul de instruire din cadrul secțiilor. Anul acesta nu a apărut nimic despre fazele primare din campionatul republican sau despre desfășurarea regională cu corpul didactic, antrenorii și arbitrii.

În încheiere, vorbitorul a spus: Lucrările Conferinței noastre și în special îndrumările cuprinse în Salutul C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri au menirea să ducă la strălucirea sportului românesc. Îmi exprim convingerea că, la conferința viitoare, se va vorbi de la această tribună cu mai multă pasiune nu numai despre celelalte sporturi, ci și despre jocul nostru național, oina.

tine pasul cu hocheiul prestat de celelalte echipe din Capitală, cărora le sint asigurate condiții multilaterale de pregătire.

Ridicînd această problemă mă gândesc că soluția cea mai bună în vederea dezvoltării sporturilor tradiționale din diferite orașe este organizarea unor cluburi în care să se asigure, cu sprijin central și în special local, condiții de instruire a sportivilor la nivelul cerințelor mondiale. În acest sens, Federația română de hochei ar trebui să acorde un sprijin material mai substanțial dezvoltării și îmbunătățirii activității hocheistice din raionul nostru.

Pentru asigurarea ridicării de noi elemente talentate, în anul acesta am organizat, cu sprijinul Comitetului raional U.T.C. și al Secției de învățămînt, campionatul școlilor de 8 ani, campionatul liceelor și un campionat de copii, acțiuni care s-au bucurat de o mare simpatie din partea cetățenilor orașului și a organelor locale.

Noi ne angajăm că vom ridica nivelul activității hocheistice pe o treaptă și mai înaltă, vom lărgi baza de masă a acestei ramuri de sport și vom da lotului național elemente bine pregătite, care să ridice hocheiul românesc pe culmi tot mai înalte.

Din nou despre problemele baschetului nostru

Am urmărit atent ultima ediție a campionatului mondial și, mai ales, clasamentul final în care Iugoslavia și Polonia au ocupat locurile II, și respectiv V. Aceasta m-a făcut să mă întreb ce se întâmplă cu baschetul românesc, a cărei reprezentativă învingea, cu zece ani în urmă, aceste echipe, în timp ce astăzi nici măcar teoretic nu ne putem gândi la o victorie asupra lor. Care sint cauzele care au făcut ca baschetul nostru să scadă atât de mult din punct de vedere valoric?

Ca unul dintre tehnicienii care au avut ocazia să vadă și să discute mult cu antrenorii fruntași din diferite țări, am datoria să-mi exprim și în scris punctele de vedere.

Pînă în 1957, an în care baschetul românesc a obținut cele mai bune rezultate, aveam 4—5 echipe care se luptau pentru titlul de campion, iar rezultatul întîlnirilor directe era întotdeauna incert. În felul acesta, s-au format titularii echipei reprezentative care au urcat baschetul românesc pînă aproape de vîrfurile piramidei (locul V la campionatul european din 1957, la Sofia). Din 1958 însă, nu a mai rămas decît o singură echipă la un nivel superior care, în anii următori, a cîștigat la diferență apreciable titlul de campioană republicană. Acest fenomen, petrecut pe plan intern, s-a răsfrînt și pe plan internațional, deoarece, din cauza nivelului scăzut al meciurilor din campionat, a scăzut și valoarea jucătorilor echipei Steaua, majoritatea componenții de bază ai reprezentativei. Deprinderile formate în partidele, repet, de scăzută valoare, erau departe de ceea ce se cerea (chiar și pe atunci) pe plan internațional. Rezultatele acestei stări de fapt s-au repercutat asupra performanțelor echipei naționale care a ocupat pe rînd, la campionatele europene, locurile VIII la Istanbul, VII la Belgrad, XI la Wrocław și XIII la Moscova. La fiecare ediție a „europenelor”, echipa română a făcut jocuri frumoase, apreciate de tehnicienii prezenți, dar în mai toate partidele decisive a fost învinsă din cauza citorva greșeli de neconcepție ale jucătorilor noștri, cărora le-a rămas doar satisfacția victoriei morale.

În fața situației respective, federația de specialitate a început, prin măsurile pe care le-a luat, să acționeze și mai centralizat, transformîndu-se într-un adevărat colectiv al lotului reprezentativ. Deviza era: „totul pentru lot, pentru rezultat”. S-a uitat în acele momente de bază materială, care de la an la an a înregistrat minuscule, sau nu a ținut pasul cu cerințele moderne. Or, se știe, în sfera pregătirii pentru obținerea unor performanțe, sălile și terenurile bine utilitate, aparatele ajutoare și echipamentul modern (mingile medicinale, mingile îngreunate, ochelarii pentru dribling etc.) sint părți componente ale procesului instructiv. Aceasta pentru echipele de primă categorie, deoarece la celelalte categorii și, mai ales, la juniori și copii, situația a fost și este și mai precară. La vîrsta la care, prin antrenamente zilnice, trebuie să se vadă acumulările necesare saltului valoric, în jurul vîrstei de 18—20 de ani, tinerii noștri fac unul-două antrenamente pe săptămîină. Puțin dintre ei au văzut o minge medicinală sau au purtat saci în-

greunați. De ce? Pentru că nu există. A cui era datoria să asigure dotarea cu aceste materiale ajutoare sau să se îngrijească de fabricarea lor? Cred că a federației, deoarece federația, prin IDMS, pe baza unor prototipuri și comenzi la întreprinderi specializate, ar fi asigurat o calitate superioară și un preț accesibil materialelor necesare. Mai ales că știm că pe plan local este foarte greu să se asigure confectionarea materialelor ajutoare. Nu cunosc care este situația actuală, dar mulți ani nu a existat o întreprindere care să fabrice panouri (N.R.: nu există nici acum). Da! Panouri, o instalație indispensabilă jocului de baschet. Dacă volibaliștii pot să se perfecționeze prin pase între ei, iar hand-

baliiștii să tragă și la o poartă desenată pe un perete, jucătorilor de baschet le sint indispensabile panoul și coșul. Ei nu pot arunca la cercuri sau puncte desenate pe perete...

Drumul spre marile performanțe presupune cunoașterea și alternarea judicioasă a raportului dintre componentele de bază ale ofortului fizic: volum, intensitate și complexitate. Dacă primele două componente sint prezente într-o măsură mai mare sau mai mică în pregătirea baschetaliștilor noștri, cea de a treia componentă lipsește, mai ales în pregătirea formațiilor de juniori și de tineret, unde se pun bazele tehnicii și tacticii individuale. În ceea ce privește echipele de seniori, complexitatea nu este adecvată sistemelor de joc, exercițiile nu reprezintă fragmente ale combinațiilor ofensive și defensive. Lipsa acestui al treilea element al pregătirii are consecințe negative asupra disciplinei tactice la jucătorii noștri, fapt constatat în multe jocuri internaționale, decisive pentru obținerea unui loc fruntas.

Complexitatea lipsește însă și din desfășurarea campionatului. În cîte meciuri din campionatul nostru se pun probleme jucătorilor de la Steaua și Dinamo care dau majoritatea componenților echipei reprezentative? Un campionat slab creează deprinderi slabe, cu care jucătorii noștri fruntași nu pot răspunde cerințelor unei întîlniri internaționale, mai ales în condițiile de efort ale unui campionat european.

Un alt factor absent în antrenamente, sau întrebunțat sporadic, a fost lucrul cu greutate și cu alte materiale ajutoare. Aceasta a făcut să crească de la an la an decalajul fizic dintre echipa noastră și celelalte reprezentative. Jucătorii noștri fruntași seamănă cu niște juniori pe lângă componenții selecționatelor din alte țări.

Aceste lipsuri din munca antrenorilor erau cunoscute. Pentru remedierea lor și pentru menținerea pregătirii teoretice a antrenorilor noștri la un nivel superior, s-a recomandat federației organizarea unor cursuri anuale de perfecționare, de schimb de experiență, pe o durată de 7—10 zile. Au trecut însă mulți ani, dar aceste cursuri nu au fost ținute. Au fost înghesate

OPINII

mici consfătuiri de 2—3 zile în care se vorbea despre toate problemele baschetului (de multe ori organizatorice și administrative), fără o anumită tematică, fără exemplificări în sală, pentru demonstrarea temelor teoretice. În nici una din aceste consfătuiri nu au fost aduși specialiști din sportul halterelor care să ne facă să pătrundem „tainele” exercițiilor cu îngreunieri, care să țină lecții teoretice și practice și cu colaborarea cărora să se alcătuiască lecții specifice jocului de baschet. S-au făcut, în schimb, tabere de pregătire în timpul vacanțelor, în care, timp de 10—15 zile, tinerii jucători, așa-zisi de perspectivă, făceau cîte 1—2 antrenamente pe zi. La înăoierca acasă, ei intrau din nou în ritmul de 1—2 antrenamente pe săptămîină. Consider că ar fi fost mai bine și mai eficient să se fi organizat cursuri de îmbogățire a cunoștințelor cu antrenorii din fiecare capitală de regiune care, înapoiți acasă, să fi făcut, la rîndul lor, consfătuiri cu antrenorii echipelor din regiunile respective. Fondurile cheltuite ar fi avut o întrebunțare mai eficientă, iar rezultatele mai concrete și mai de perspectivă.

Pe parcursul anilor, numeroși tehnicieni au venit cu propuneri concrete, menite să ducă la îmbunătățirea muncii, la ridicarea nivelului jocului de baschet. Inconsecvența în aplicarea lor, neasustența sau, pur și simplu, neaprobarea spre aprobarea forurilor superioare, au făcut ca propunerile să rămînă în proces-verbale. Multe din propuneri au fost adoptate de alte federații, iar aplicarea și urmărirea lor au dat rezultate frumoase.

De ce am ajuns la aceste rezultate, cînd un plan de perspectivă și-ar fi arătat acum rezultat? Un asemenea plan a fost întocmit în 1961—1962 de cîteva tehnicieni, dar lipsa de consecvență în aplicarea lui, lipsa de opinie a celor care au condus federația, au făcut ca măsurile preconizate, ca și multe altele propuse în ședințe, să rămînă pe hîrtie.

În concluzie, față de cele cîteva aspecte prezentate mai sus, consider că impasul în care se află baschetul românesc (accentuat și de lipsa de preocupare pentru formarea unei largi baze de masă) este generat de STILUL DE MUNCĂ AL FEDERAȚIEI. Pentru a ieși din acest impas, cam prelunșit, trebuie ca în cel mai scurt timp să se treacă la aplicarea consecventă a unui plan de măsuri, în colaborarea cărora să se țină cont de specificul nostru național, de adevărurile științifice privind metoda antrenamentului modern, organizarea, munca educativă și baza tehnico-materială.

VASILE POPESCU
antrenor

N.R. Multe din cele expuse de antrenorul Vasile Popescu sint reale și scot la iveală unele din carențele care au dus la scăderea valorică a baschetului românesc. Dar... tov. Vasile Popescu a fost antrenor al lotului pînă în 1960, în anii 1965—1966 a fost antrenor salariat al federației, avînd sarcină să pregătească echipa reprezentativă masculină. În april 1965 a fost în S.U.A. unde, timp de trei luni, a avut prilejul să urmărească metodele și mijloacele de pregătire ale echipelor de seniori, juniori și de copii, să stea de vorbă cu antrenorii celor mai bune formații americane. Se poate spune, deci, că tov. Vasile Popescu a avut posibilitatea să contribuie nemijlocit, prin calitatea și cunoștințele sale, la redresarea baschetului românesc. Dar... La puțină vreme după înapoierea din S.U.A., tov. Vasile Popescu a prezentat un referat în cadrul unei consfătuiri a antrenorilor, a promis că va scrie o carte și apoi... și-a dat demisia din cadrul federației.

Cele arătate de tov. Vasile Popescu în articolul de mai sus rămîn valabile. Ne întrebăm însă, dacă autorul nu poartă el însuși o bună parte din răspunderea pentru starea actuală a baschetului nostru, dacă prin atitudinea sa în momente în care avea responsabilitatea pregătirii lotului și coordonării pregătirii formațiilor fruntașe, nu a contribuit la declinul acestui joc sportiv. Să nu uităm că federația nu este o noțiune abstractă, ci un for care cuprinde pe mulți dintre antrenorii și tehnicienii noștri (salariați și voluntari) printre care și pe tov. Vasile Popescu, cîndva salariat, acum voluntar.

CUMPĂRĂM LOCOMOTIVE!

Mă aflam în gara Sibiu. Priveam locomotiva Iliputană care urma să remorcheze trenulețul Sibiu — Agnita (linie îngustă), cînd am auzit o discuție cludată:

— Vînde-ne-o bade Gheorghe. Zău că avem trebuință de ea. Și plătim cît cîrți, cît sintem în sufertă!

— Cum să o vînd? O am pe inventar. Și-apoi, eu pe ce o să mai luerez? Dar fochistul?

— Cazanul nu ne trebuie. Nici pistoanele, nici cabina. Ți le dăm gratis snapoi, bade Gheorghe. Veți fi în cîștig.

M-am întors spre cei care vorbeau. Mecanicul locomotivei își ștergea mîinile de ulei, înconjurat de un grup de tineri masivi care-l asaltau cu cererea lor.

— Nu vă supărați, am zis eu. De ce aveți nevoie de o locomotivă? Vreți să vă faceți o cale ferată, să vă jucați cu

ea? Cunoșc eu un magazin cu trenuri electrice. Are ultimele tipuri de locomotive. Asta e, totuși, demodată.

Văzînd că mecanicul mă privea chiorș, n-am mai așteptat răspunsul și m-am îndepărtat.

I-a criticat și la televiziune că nu le mai trimite la topti.

— Poate să fie și o sută, dacă n-ai caracteristici... olimpice. Noi avem nevoie de o locomotivă olimpică, cum e „Mocănița”.

— Ce vor să facă oamenii aceștia cu o locomotivă? Și de ce „Mocănița” e... olimpică, iar celelalte nu? — m-am întrebat eu.

FOILETON

Peste o săptămîină mă aflam la Hunedoara, în curtea Combinatului siderurgic. Priveam o locomotivă cînd...

— Vînde-ne-o, bade Ioane, că avem trebuință — am auzit eu. Și plătim cît cîrți, cît sintem în sufertă.

— Cum s-o vînd? Că o am pe inventar. Și-apoi, eu și fochistul...

— Ți dăm pe gratis ina-

poi cazanul, și pistoanele, și cabina...

În seara zilei, trecînd prin dreptul sălilor de antrenament a sportivilor de la Metalul Hunedoara, am auzit cîntîndu-se „Glasul roților de tren”. Se cînta cu jale.

— Nu vă mai jelușiți, s-a auzit glasul tovarășului C. Ghenea, președintele consiliului orașenesc pentru educație fizică și sport. Că facem noi rost de o locomotivă. Mîine merg la I.C.M.

— Sau la Riurenî, tovarășe președînie, că acolo sint destule.

— Nu-s bune, că nu-s olimpice.

Sînteam că-mi poamește capul de curiozitate. Am dat buzna în sala hunedoarenilor.

— Ce vreți să faceți, oameni buni, cu o locomotivă? De ce amblați să cumpărați? Vreți să faceți un tren pionieresc? Să vă jucați? Cunoșc eu un magazin care are multe locomotive electrice...

Oamenii m-au privit în-

cruntați, apoi aflînd cine sint, s-au mai îmbunătățit.

— Știi ce vrem să facem? Să-i luăm roțile.

— Să-i luăm?...?

— Pentru că nu ni se trimite de la București.

— Roți?

— Nu! Haltere! Federația de haltere ne-a promis. A promis și sibienilor. Dar degeaba. Cer haltere și cel de la Ila. Și-atunci ce ne-am gîndit? Să luăm niște roți de la locomotive de pe liniile înguste. Că ostile lor au dimensiuni asemănătoare halterei olimpice. Că de la locomotiva „Pacific” nu-s bune. Sint prea mari.

— Să mă calce... „Mocănița” dacă înțeleg.

— Nici noi nu înțelegem. De ce nu ne trimite? Măcar să ne fi dat o documentație, că facem noi pe plan local haltere. Avem întreprinderi cîștău.

De ce oure ne lasă să vegetăm? Să lucrăm cu improvizată sau cu bare vechi? De ce?

...Uite, asta e și întrebarea noastră: de ce?

SEVER NORAN

Încă o breșă... feminină în fotbal!

La Bacău, undeva în tribună, la un meci amical pe „23 August”. Din spate, ajungeau până la mine frânturi dintr-o conversație care mi-a reținut atenția. Subiectul? Arbitrajul. La pauză, mă strecor și cer loc lângă interlocutori. Le descriez rolurile: unul era profesorul — interoga și eticheta răspunsurile, celălalt elevul — bine pregătit, cu spirit anticipativ și observații pertinente. Surprinderea mea ține de faptul că instruitul discipol era de fapt o tânără fată. Profesorul, cunoscutul arbitru internațional Adrian Macovei, văzându-mă în... ofșaid îmi explică:

— A fost unul dintre cei mai buni elevi ai cursului de arbitri făcând în primăvara aceasta în regiunea Bacău. Împreună cu Vătăfu, jucătorul de la Dinamo, au format cuplul premiatilor. Dar s-o prezint: Ileana Burada, 19 ani, elevă în clasa a XI-a seral.

— Ileana, mă adresez tinerei arbitre, ești întruciparea curajului! — La ce nu te îndeamnă pasiunea! Pentru mine, fotbalul este ceva vital. Cum nu-l pot practica, vreau măcar să-l „dirijez”.

— Sunt teribil de încântată! Și cum interlocutoarea nu înțelege motivul exuberanței mele, îi explic: din spirit de solidaritate feminină: „Ileana, vii eu foarte noi! Trebuie să dinamităm o dată acest sector (fotbalul) considerat de cei mai mulți un monopol al bărbaților!”

— Dacă ar ști ei să folosească pe deplin privilegiile de care se bucură. Dacă nu li s-ar estompa prea devreme vibrația pentru fotbal și dacă ar avea ei ambiția... feminină, ce de parte ar fi!

Pe concret

Se tergiversează amenajarea bazei sportive din București, str. Barbu Văcărescu, destinată unei școli profesionale.

Cu convingere deplină. Spune un școlar posac: — Școala-n trei ani se termină. Baza-n schimb nici într-un veac!

La echipa de fotbal Crisul Oradea s-au perindat într-un timp relativ scurt 70 de jucători.

Pe dreptate microbiștii își arată pesimismul. Căci la „Crisul” fotbalistii practică mai mult turismul.

V.D. POPA

PELE ȘI ADMIRATORII

După cum vă închipuiți, Pele este asaltat zi de zi, oriunde s-ar afla, de suporterii. Există, în primul rând, o goană după autograful celebrului fotbalist. Unii admiratori mai îndrăzneți nu se mulțumesc însă numai cu atita, ci solicită și alte „suveniruri”: o insignă, o batistă, un pix...

— Și, totuși, Ileana, a fi arbitru de fotbal este un lucru dificil, cu riscuri chiar. — Când te poartă pasiunea, este imposibil să nu răzbești, îmi răspunde ea convinsă. — Mi-a făcut și o confidență: Ileana are un scut de apărare (puterice și temut): soțul său este boxer la „semigrea”.

Urez tinerei temerare a fluierei (n-am găsit corespondent feminin formulării „cavaler al fluierei”) hotărâre și promptitudine în decizii, reținând pentru mine certitudinea că nu va avea nevoie niciodată să apeleze la serviciile soțului ei... boxerului!

NUȘA MUȘCELEANU

O inedită întâlnire de tenis

Pe terenurile din parcul orașului Cluj a avut loc o originală întrecere internațională de tenis. 30 de juniori și copii, componenți ai clubului de tenis Peinner, din R.F. a Germaniei, au primit replica tinerilor jucători din regiunea Cluj. În total au avut loc 60 de meciuri, dintre care 58 au revenit gazdelor.

Adevărata pasiune a lui Roger Pingeon

Știați că Roger Pingeon, recentul laureat al celei mai dificile întreceri ciclistice profesionale, „Tour de France”, iubește mult fotbalul? Dar nu numai atât: nu îl iubește ca un spectator obișnuit, ci ca unul care a practicat această ramură sportivă. — Intr-adevăr, Pingeon a jucat centru atacant și extremă în echipa Colegiului Tehnic din Bellay, do-

Acum o săptămână, la conferința F.R.G., fostul triplu campion absolut de gimnastică al țării, Mihai Botez, era tare agitat. Niciodată nu-l văzusem atât de „nervos”, nici chiar atunci când îl mai lipseau câteva zece minute de puncte pentru a îmbrăca tricoul de campion al României.

— Ce s-a întâmplat, maestre, trăiești un eveniment deosebit? — Intr-adevăr! Dar nu vreau să discut despre această piină miine seară (!?)... — Îmi dădeam seama că ceva prea important îl frământa pe Mihai Botez și n-am mai insistat.

★ Duminică seara... Telefonul sună deodată mai prelung și mai insistent decât de obicei. La celălalt capăt al firului, Mihai Botez. Ne-a luat direct:

— Îmi puteți aduce o mare bucurie, știți în măsură să-mi comunicați vestea care să-mi redea calmul (?)... — Nu înțeleg... — Spuneți-mi ce-au făcut băieții noștri la campionatele europene de caiac-canoe din Suedia. Mă interesează îndeosebi rezultatele așteptate au întârziat... Soția mea, cunoscătoare în trecut, l-a îndrumat spre caiac, pentru care a optat după o scurtă „escală” la schi. Antrenorul bărbătesc a știut să-l dea cele mai bune sfaturi tehnice, iar eu m-am ocupat mult de pregătirea fizică (exerciții de gimnastică, ciclism, cros etc.), prin multă, multă muncă în tot timpul anului.

— În continuare, ce mai așteptați de la el? — Alte... titluri. În sport și la învățatură. Și m-aș bucura dacă profesiei lui actuale, de scolar, i se va adăuga peste cîteva ani cea de inginer.

C. MACOVEI

Știați că...

...Renato Cappellini, 20 de ani care îl despartea de fostul recordman, Arnjolt Beer, nu l-au împiedicat să-l întrecă pe acesta cu 9 centimetri.

...un milionar american, pe nume Jack Kenj Cooke, a propus clubului englez Wolverhampton cumpărarea... întregii echipe de fotbal? Cooke, care credea că orice se poate cumpăra cu bani, a fost surprins cînd, rînd pe rînd, i s-au refuzat ofertele din ce în ce mai fabuloase.

...Foresta Fălticeni a avut și în anul 1961 o bună comportare în „Cupa” Fotbaliștii din Fălticeni au eliminat atunci pe Știința (Universitatea) Cluj, pierzînd apoi la limită, 1-0, în fața lui Dinamo București. (comunicată de Oprică Preda).

...Eusebio este golgeterul nr. 1 al Europei în sezonul 1966-1967? El este autorul a 31 din cele 64 de goluri înscrise în campionatul de Benfica.

...la 38 de ani, Pierre Collard a aruncat greutatea la 18,40 m, stabilînd astfel un nou record al Franței? Cei

vedîndu-se un remarcabil șuter.

Intrebat asupra deosebirilor dintre ciclism și fotbal, Roger Pingeon a declarat: „Ciclismul este foarte dur. Nu-i prea ușor să te afli în șa opt ore (mă gîndesc la ruta Clermont — Ferrand — Fontainebleau) într-un efort continuu. De aceea, sîc, ...trăiască fotbalul!”

Firește, Pele n-a dat curs acestei cereri. El a explicat de ce: Nu mi-e teamă că, în felul acesta, mi-aș crea singur un concurent redutabil, care mi-ar putea lua locul chiar în echipa Braziliei. Dar, aflîndu-se de acest lucru, sînt convins că în două-trei zile aș rămîne fără o picătură de sînge!

IDILA DE SEZON

(deși anacronică)

Ea: — Rămii aici, iubite, așa cum ai promis.
El: — Eu am promis cu vorba, dar vezi că nu și-n scris.
— Au vorba nu contează! Au inimioara ta Preferă să se schimbe, să plece-altundeva?
— Au unde tu găsi-vei o dragoste deplină?
— Și casă-n bloc în centru și... loc pentru mașină?
— O, dacă pleci înseamnă că mă cufund în noapte!
— În locul meu găsi-vei alți doi, sau trei, sau... șapte!
— Tu rizi, dar ce vei face de iese un scandal?
— Pardon! Povestea noastră nu are aspect legal.
— O facem noi legală... pe urmă... dar întii, iubite, schimbă-ți gîndul și-ai-ai tu răzvi,
— De ce să stau aicea? Am altă variantă.
— Mult mai ispititoare și chiar mai... elegantă.
— Ascultă. Mai amină. Te vei gîndi apoi.
— Nu e păcat să ștergem tot ce-a fost între noi?
— Nu pot s-amin. Mă iartă. Nu-i timp de aminări.
— Că ia sfîrșit prezentul sezon de... transferări!...

P.S. Ați înțeles, desigur că „Ea” este-o echipă, iar „El” — un fotbalist, vedetă de o clipă. Asemenea idile mai sînt pe ici-colea, Cu toate că din ele lipsește... dragostea!

NELU MARIAN — Iași

I. V. DINU, BUCUREȘTI. Plină de umor și de... adevăr, epigrama pe care o adresați unui cursant la o școală de arbitri:

Liniștit, înveți de zor. Ca arbitru să devii. Ai aici un profesor. Pe teren ai... zeci de mii!

GABRIEL POPESCU, BUCUREȘTI. De ce am puș semnul mirării la știrea că Dinamo Kiev a fost eliminată din „Cupa U.R.S.S.”? Să știți că cei dinții care s-au mirat au fost fotbaliștii din Kiev, care purtau tricourile de campioni ai Uniunii Sovietice. Așa e la fotbal și mai ales la „Cupa”: unii se miră și alții se califică. Intrebați pe cei de la Rapid!

GELU OANCEA, PLOIEȘTI. Sinteți un inflăcărat suporter al echipei Steaua, i-ați scris de mai multe ori „idolului” dv. Constantin, dar n-ați primit nici un răspuns. O fi crezut omul că... Aveți ceva cu el, din moment ce l-ați întrebat cîte lovituri de la 11 metri a ratat la Tokio. Altă întrebare, mai... dragăstoașă, nu găseați? Să vă răspund eu: două.

ZENO TURDEANU, CLUJ. Televiziunea noastră a transmis, în urmă cu două luni, meciul dintre Joe Walcott și Rocky Marciano. Învingînd prin K.O. în repriza a 13-a, Marciano a devenit campion mondial de box la toate categoriile. Este bine însă

să nu-l confundați pe Rocky Marciano cu Rocky Graziano, eroul filmului „Cineva acolo sus mă iubește”. Acesta din urmă a evoluat la categoria mijlocie. Ori-cum, ați cîștigat un pariu de invidiat pe căldurile acestea: 6 sticle

Zbor cu... schiurile

Nu o dată s-a folosit de cursa de schi pe un kilometru lansat, disputată recent în Alpi. Intr-adevăr, italianul a... zburat cu schiurile, realizînd o medie orară de 170,859 km!

cu bere. Mai aveți însă un hop de trecut: să nu vi se spună că s-a terminat berea. Vă vorbesc din experiență!

NICOLAE FRANK, TIMIȘOARA. Gheorghe Zamfirescu a realizat 10,3 pe 100 metri. Performanța a fost omologată și ea constituie noul record al țării la

această probă. Ne bucură, firește, că străvechiul record al lui Ion Moina a fost... urnit din loc. Dar am dori ca acest 10,3 să nu constituie un rezultat izolat. Vrem să-l vedem cît mai des și mai ales cînd trebuie!

MATEI AUGUSTIN, DOBREȘTI. În campionatul european de fotbal, în grupa respectivă, Anglia și Scoția nu s-au întîlnit decît o singură dată. La Londra, pe teren propriu, decî championii mondiali au fost învinși cu 3-2, pierzînd astfel 90% din șansele de calificare. Vor reuși englezii, totuși, la Glasgow, ceea ce n-au reușit acasă: să învingă Scoția? În fotbal, nimic nu e exclus!

GH. NICOLAE, BRAILA — „Am auzit de la unii bătrîni din orașul nostru că în tinerețea lor exista o echipă care reprezenta Brăila în campionatul categoriei A. Este adevărat?” E adevărat. Echipa se numea Dacia Unirea și a jucat în „A” în ediția 1937-1938, cînd s-au întrecut 20 de echipe împărțite în două serii. Bătrîni, după cum vedeți, au ce povesti. Dar tinerii de azi cu ce se vor lăuda într-o zi strănepoților lor?

Cu categoria... C?

ION POSTAȘU
Ilustrații: N. CLAUDIU

Unde dai și unde crapă...

Se vorbește și acum, în Anglia, despre „hapul” pe care l-a înghițit echipa de fotbal Beresford, care activează în liga a III-a a campionatului englez. În preajma unui meci important, conducătorii echipei și-au dat seama că nu vor putea alina cea mai bună formație, întrucît jucătorul nr. 1, Arthur Wood, era plecat în Turcia, în interes de serviciu. Imediat, s-a dat telefon la Istanbul. Lui Wood i se plătea drumul cu avionul, i se dădeau și despagubiri destul de consistente, dar... să se întoarcă. Și Wood s-a întors, ceea ce n-a constituit o piedică pentru echipa sa care să piardă cu 1-0, printr-un autogol. Autorul lui: nefericitul Wood!

Voleibaliști români peste hotare

VISNE — HAGY, 4 (prin telefon, de la trimisul nostru special). Miine (n.r. azi) începe în localitate tradiționalul turneu de volei organizat în cinstea revoluției naționale slovace și dotat cu „Cupa S.N.P.". La acest turneu fulger și-au anunțat participarea 41 de echipe masculine și 19 feminine din 7 țări: România, Italia, Liban, Ungaria, R.S.S. Ucraineană, Bul-

garia și, bineînțeles, Cehoslovacia. Formațiile au fost împărțite astfel: 3 grupe de 5 și una de 4 echipe (feminin), 7 grupe de 5 și una de 6 echipe (masculin).

Meciurile se vor juca sistem turneu, pe terenuri în aer liber, după formula „cel mai bun din trei seturi". Sâmbătă au loc jocurile din serii, iar duminică se vor întîlni, în turneul final, primele două echipe din fiecare serie alături de băieții cit și la fete.

Partidele vor avea loc în localitățile Visne-Hagy și Tatranska-Poliana iar finalele la Visne-Hagy, o pitorească stațiune climaterică din munții Tatra.

După încheierea acestui turneu, echipa de tineret a țării noastre va juca luni, în compania selecționatei similare a Cehoslovaciei, la Svit.

CONSTANTIN FAUR

LA SOFIA.

ROMÂNIA—IUGOSLAVIA 3—0

SOFIA, 4 (prin telefon, de la corespondentul nostru). Azi (n.r. ieri) au început finalele turneului de volei feminin al „speranțelor olimpice". În primul meci contînd pentru clasamentul locurilor 5—8, echipa Poloniei a dispus de cea a Ungariei cu 3—1 (—4, 1, 8, 16). A urmat înțîlnirea România—Iugoslavia. Voleibalistele române au obținut o victorie lejeră cu scorul de 3—0 (9, 9, 4).

Începînd relaxat, formația română a fost superioară tot timpul jocului, a egalat cu ușurință în primele două seturi cînd a fost condusă și a învins clar. Antrenorul Bodescu a utilizat azi toate voleibalistele care au făcut deplasarea la Sofia iar în setul 3, care a durat doar 10 minute, au jucat aproape numai rezervele.

În primul meci al echipelor care joacă pentru locurile 1—4 formația U.R.S.S. a surclasat pe cea a R.D.G. cu 3—0 (0, 2, 2) iar în cel de-al doilea meci voleibalistele din Cehoslovacia au jucat cu cele din Bulgaria, partida terminîndu-se cu scorul de 3—2 în favoarea gazdelor.

TOMA HRISTOV

Prin telefon, de la trimisul nostru special la Moscova, VALERIU CHIOȘE: FINIȘUL SPARTACHIADEI

MOSCOVA, 4. — Intrecerile Spartachiadei Popoarelor din U.R.S.S. s-au încheiat joi seara sub semnul performanțelor și al recordurilor. Eroii incontestabili ai ultimelor zile au fost halterofili. Marți, numeroșii spectatori aflați în jurul arenei din parcul Sokolniki au fost martorii unui eveniment memorabil în istoria sportului celor puternici: estonianul Ian Talts a reușit în limitele categoriei semigreie un rezultat de peste 500 kg! Nu este prea multă vreme de cînd „jumătatea de tonă" era inaccesibilă chiar și greilor. Să ne amintim cît de senzațional ni s-a părut acest rezultat obținut prima oară de colosul american Paul Anderson. Iar acum, mai mult de zece sportivi, printre care și un semt-

greu, au la activ asemenea performanțe. Talts este un atlet foarte bine făcut: 1,85 m înălțime, 90 kg, alergă 100 m în 11 sec., joacă baschet, schiază. În timpul triatlonului (502,5 kg) el a mai reușit alte două performanțe superioare recordurilor mondiale oficiale: 151,5 kg la „împins" și 193,5 kg la „aruncat". Și un ultim amănunt: antrenorul său este fostul campion mondial și olimpic, Arcadi Vorobiov.

Joi seara, în fața unei asistente record, a apărut pe podium liderul halterofililor lumii, Leonid Jabotinski. În absența lui Iuri Vlasov (ne-re stabilit încă) ucraineanul a concurat fără contracandidat, jucîndu-se pur și simplu cu sutele de kg. El a reușit un total de 585 kg precum și două performanțe superioare recordurilor mondiale oficiale: 175 kg la „smuls" și 219 kg (1) la „aruncat".

Pista moale și condițiile grele de concurs (ploaie și vînt în rafale) nu i-au împiedicat totuși pe atleți să încheie întrecerile lor cu cîteva rezultate bune. Dîntre acestea cel mai valoros este cel realizat de Feld la prălină (5,15 m), ca și 13:39,2 obținut de G. Hristov la 5 000 m, cel mai bun timp european al anului. Programul Spartachiadei a cuprins și cîteva interesante probe feminine neclasice, între care 100 și 200 m garduri și 1 500 m. Timpul realizat de Dunaiskaia la semifond — 4:20,7 — este desigur învidiat de mulți decatoniști.

Metreveli și Bașkeeva au terminat învingători la tenis, Drumul către finală al lui Metreveli a fost ușurat de accidentarea lui Lejus, din care cauză ultimul a trebuit să fie abandonat și în două finale de dublu.

Între câștigătorii finalelor de box, în ordinea categoriilor: Semenov, Novikov, Grigoriev, Plodnikov, Belousov, Frolov, Musalimov, Agheev, Strumski, Pozdniak, Izosimov. O impresie deosebită a lăsat din nou campionul european Agheev.

O sosită strînsă în turneul final de șah. Echipa Moscovei a câștigat „la potou" (29/3 p), înaintea formației R.S.F.S.R. (29 p). Între componenții echipei campioane: Petrosian, Botvinnik, Smislov, Bronstein, Holmov, Vasiukov (la primele mese). Și totuși, cel mai bun rezultat individual la masa întâi aparține lui Korcinoi (Leningrad) — 6 din 8. Același procent l-a realizat la masa a doua fostul campion mondial Botvinnik. Scorul absolut al campionatului a fost realizat de Nona Gaprindașvili: 7/8 din 9 posibile.

Astăzi seară a avut loc festivitatea de închidere a Spartachiadei Popoarelor U.R.S.S. după care pe marele stadion moscovit s-a desfășurat meciul U.R.S.S. — Polonia din preliminariile olimpice de fotbal. Victoria a revenit reprezentativei U.R.S.S. cu scorul de 2—1 (1—0).

Din nou, despre limita recordurilor...

Care este limita posibilităților omenești în sport? Cît de repede poate alerga un om? 10,0 s pe 100 metri reprezintă oare pentru el o limită? Sau poate 9,9 s? Sau — 9,8 s? Cît de departe poate sări un atlet? 8,50 m? Sau 9 m? Iată o serie de cifre care — la un moment dat — par a fi de domeniul fantasticului. Totuși, în secolul nostru, cînd sportul este ajutat de știință, cînd numărul recordurilor crește necontenit, asemenea întrebări apar din ce în ce mai frecvent. „Recordurile sînt infinite", scrie ziarul hamburghez „WELT". În anul 1952, redactorii săi sportivi au încercat să apară în rolul unor prezicători, propunînd cititorilor lor recordurile mondiale la atletism ce vor deveni o realitate în următorii 30 de ani. Au trecut 15 ani — jumătate din perioada prevăzută — și din cele 7 rezultate prezise, 15 au și fost realizate; doar două au rămas pentru următorii 15 ani...

Este vorba de săritura în lungime și de triplu salt. Specialiștii speran că la aceste probe vor fi realizate performanțe de 8,50 m și respectiv 17,50 m. Dar, recordul mondial al lui Ralph Boston se menține de doi ani la cifra de 8,35 m, iar performanța săritorului polonez Joseph Schmidt — 17,03 m — a rămas în tabelele recordurilor mondiale din anul 1960. Dar nimeni nu se îndoiește de faptul că în următorii 15 ani vor cădea și aceste recorduri... Întrebarea „unde se află limita posibilităților omenești" a determinat totdeauna o avalanșă de răspunsuri. De fiecare dată, însă, aceste răspunsuri au fost inexacte. Pentru

că, după cum afirmă excampionul olimpic la aruncarea suliței, Gerhard Stöck, „răspunsul la această întrebare trebuie căutat nu cu ajutorul calculelor, ci mai degrabă cu ajutorul filozofiei". Stöck aparține aceluia grup de specialiști care s-a „ars", prezicînd viitoarele recorduri. În anul 1950 el a greșit pronosticarea recordurilor mondiale la aruncarea discului, suliței și greutății. El își exprimă părerea că nimeni nu va reuși să arunce vreodată greutatea mai departe de 18,50 m. Astăzi, recordul mondial al lui Randy Matson este egal cu 21,78 m. La aruncarea discului Stöck considera că limita este de 58 metri. Dar iată că după 17 ani Danek a atins 65,22 m. La fel la suliță — 83 m, față de 91,72 m — recordul mondial existent. „Toate acestea — a recunoscut Stöck — m-au dezorientat. Știința mi-a răsturnat toate pronosticurile. Dar ce puteam noi ști despre fiziologia sportului și metoda de antrenament cu atîta ani în urmă?" Specialistul vest-german, dr. E. Van Aacken, bazîndu-se pe cele mai noi cuceriri în domeniul metodicilor de antrenament, prevede următoarele limite în probele de alergări: 400 m — 43,0 (rec. m. 44,5), 800 — 1:40,0 (rec. m. 1:44,3), 1 milă — 3:30,0 (rec. m. 3:51,1), 5 000 m — 12:30,0 (rec. m. 13:16,6), 10 000 m — 26:00,0 (rec. m. 27:39,0). El crede că va veni timpul, cînd omul va putea alerga 800 m în 1:36,0, adică un rezultat care astăzi pare la fel de utopic ca 1:44,0 acum 20 de ani. Probabil că Jim Ryan este atletul care va realiza un asemenea salt — apreciază dr. Van Aacken.

Conferința de presă a președintelui C.I.O.

MOSCOVA, 4 (prin telefon). — Comitetul pentru legăturile culturale cu străinătatea din U.R.S.S. a organizat astăzi la amiază o conferință de presă cu Avery Brundage, președintele Comitetului Internațional Olimpic, care se află în U.R.S.S. în calitate de invitat de onoare la Spartachiada Popoarelor. În cuvîntul său, președintele C.I.O. a elogiat întrecerile la care a asistat, a făcut cunoscute impresiile călătoriei întreprinse în mai multe orașe din Uniunea Sovietică, a expus unele păreri și puncte de vedere în legătură cu mișcarea olimpică și Jocurile Olimpice din 1968. La sfîrșit, Avery Brundage a răspuns la întrebările ziaristilor prezenți la conferința de presă.

PE SCURT

VOLEI: Selecționata României, aflată în Franța, a susținut un meci amical cu o reprezentativă a regiunii Languedoc. Scor: 3—1 în favoarea voleibalistilor români.
● În turneu în Albania, Tractorul Brașov a jucat la Skodra cu echipa locală Vilaznia. Gazdele au câștigat cu 3—1.
● FOTBAL: În semifinalele „Cupel Ungariei" Győr — Ferencvaros 3—2 (1—1); Salgotarjan — Dozsa Budapesta 3—2 (1—1); În campionatul U.R.S.S.: Spartak Moscova — Neftianik Baku 1—1; Zenit Leningrad — Dinamo Kiev 0—3; T.S.K.A. — Sahlor Donețk 1—3. Conduce Dinamo Moscova cu 27 p, urmată de Dinamo Kiev cu 26 p.
● TENIS DE MASĂ: „Criteriul european" al juniorilor care se desfășoară la Veje în Danemarca se apropie de sfîrșit. În finala probei feminine de simplu se vor întîlni Vostova (Cehoslovacia) și Rester (Iugoslavia). În sfercurile de finală Eremenko (U.R.S.S.) a eliminat-o cu 21—16, 21—16 pe Crișan (România). Finala probei de simplu masculin va opune lui Strelnikov (U.R.S.S.) pe colegul său de echipă Eglitis.
● CICLISM: După patru etape în „Turul Iugoslaviei" conduce Skert (Iug.), urmat la 2:15,0 de Deelen (Olanda).
● Viktor Petrov a câștigat titlul de campion de fond al U.R.S.S., parcîrînd 176 km în 4 h 19:27,0.
● SAH: Barczal, Bilek (Ungaria) și Samkovic (U.R.S.S.) s-au clasat pe primul loc, cu cite 10 p. în turneul internațional de șah de la Salgotarjan.
● TENIS: Rezultate înregistrate în campionatele internaționale ale R.F. a Germaniei: Newcombe — Spear 10—8, 6—2, 6—2; Okker — Gishert 6—0, 7—5, 6—3; Bungert — Pawlik 6—3, 6—3, 3—6, 6—3; Hewitt — Rodriguez 6—4, 6—4, 6—1.

Turneul „speranțelor olimpice" la lupte

Începînd de miine, timp de trei zile, orașul polonez Koszalin găzduiește tradiționala competiție internațională de lupte greco-romane și libere a „speranțelor olimpice". La acest mic campionat european al tinerilor luptători participă 11 țări, printre care România, Cehoslovacia, U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, Polonia etc.

S-au deplasat în Polonia următorii luptători români: Gh. Berceanu, M. Tolea, Gh. Gheorghiu, I. Enache, Al. Brînzaru, C. Penciu, N. Manda, Șt. Palade — „greco-romane", N. Dumitru, Gh. Stan, P. Venter, I. Dumitru, V. Iorga, D. Rădoi, I. Marton și I. Laslo — „libere". Delegația este însoțită de antrenorii I. Lovas și I. Mureșan.

Deși a renunțat la activitatea competițională intensă, cunoscutul atlet francez Jazy poate fi întîlnit adesea pe aleile din preajma locuinței sale, alergînd ca altă dată, cînd își pregătea murile curse.

ȘTIRI DIN ATLETISM

LA SZCZEGIN a luat sfîrșit înțîlnirea internațională de atletism dintre echipele Poloniei și Angliei. În ambele meciuri, victoria a revenit gazdelor; la masculin scorul a fost de 113—99 puncte, iar la feminin de 62—55 puncte. Cîteva rezultate mai importante din ultima zi: masculin: disc — Piatkowski (P) 60,45 m; 400 m garduri — Sherwood (A) 50,6; 200 m plat — Campbell (A) 21,7; 3 000 m obstacole — Luers (P) 8:41,6; feminin: greutate — Bedford (A) 15,58 m; înălțime — Shibley (A) 1,65 m; lungime — Rand (A) 6,45 m.

CU PRILEJUL Jocurilor Panamericane de la Winnipeg (Canada), atletul Van Nelson (SUA) a câștigat proba de 5 000 m plat cu timpul de 13:47,4 (nou record al Jocurilor Panamericane). Sprinterul John Carlos (SUA) a terminat învingător în cursa de 200 m plat cu rezultatul de 20,5. Toomey (SUA) s-a clasat pe primul loc la decaton cu 8 044 puncte. Bell (SUA) l-a învins pe Crothers (SUA) în finala probei de 800 m plat, realizînd timpul de 1:49,2.